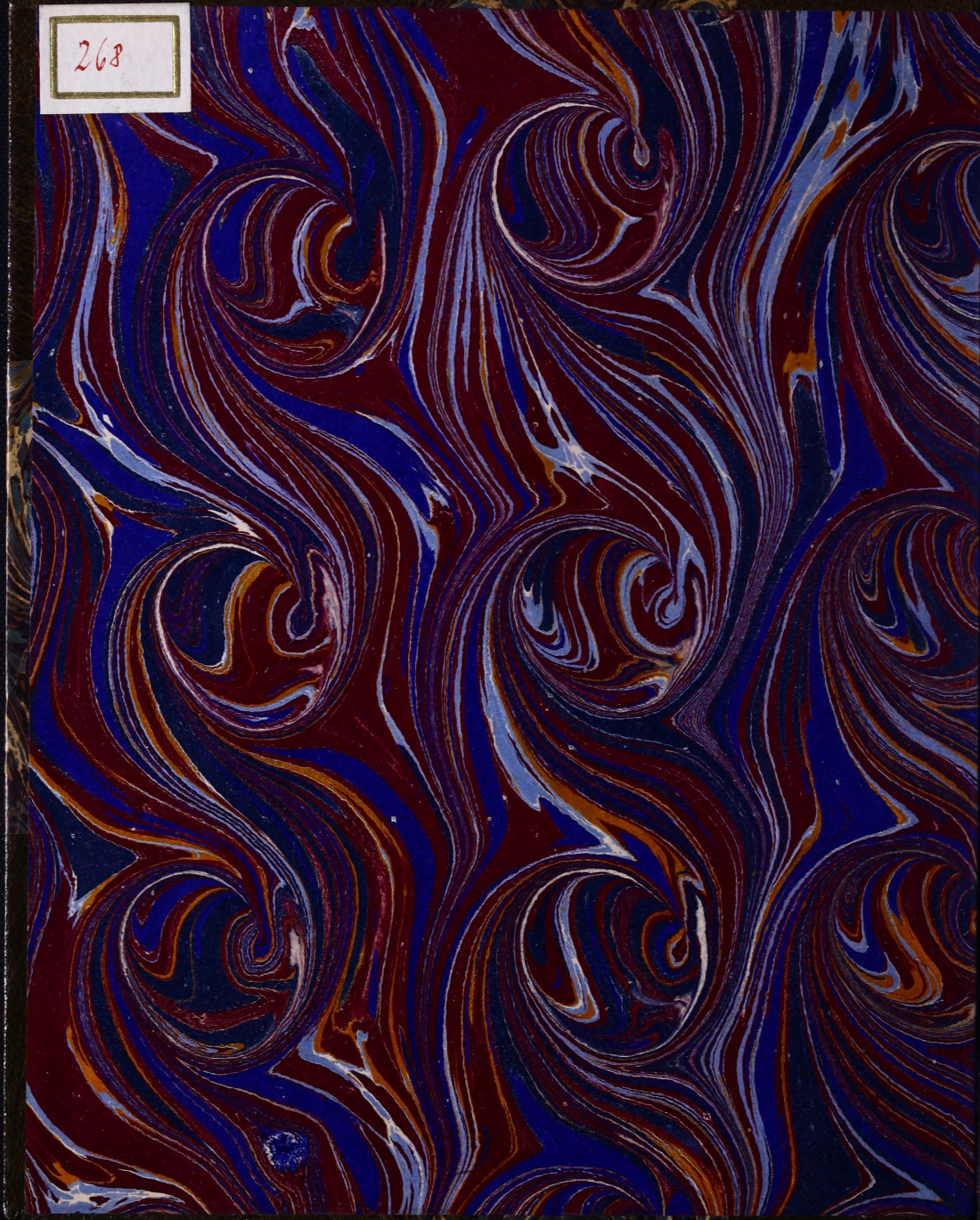

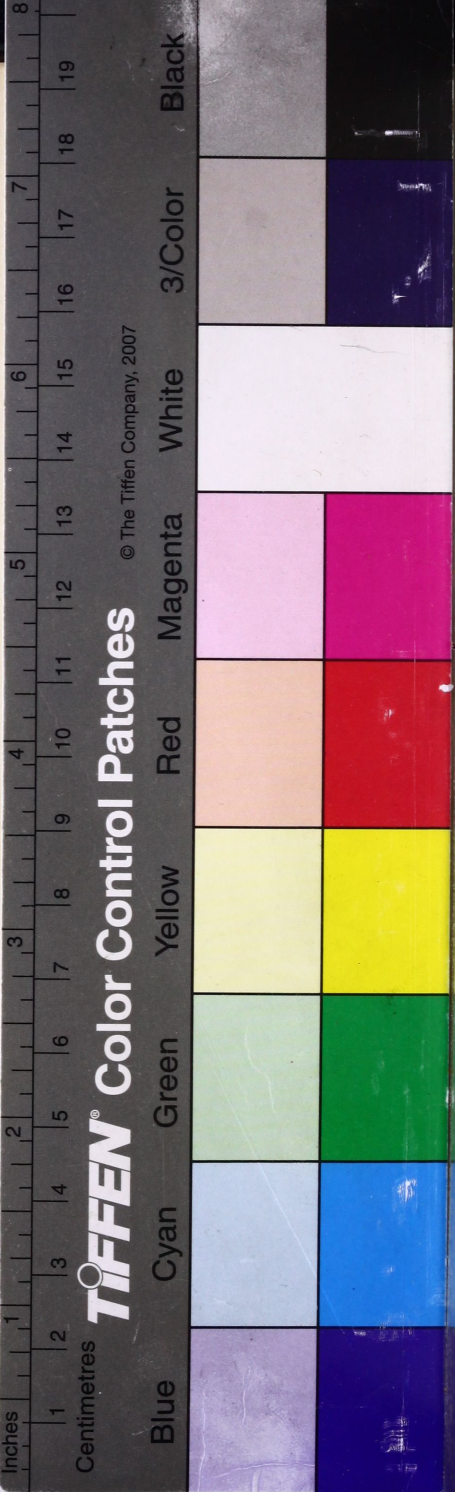
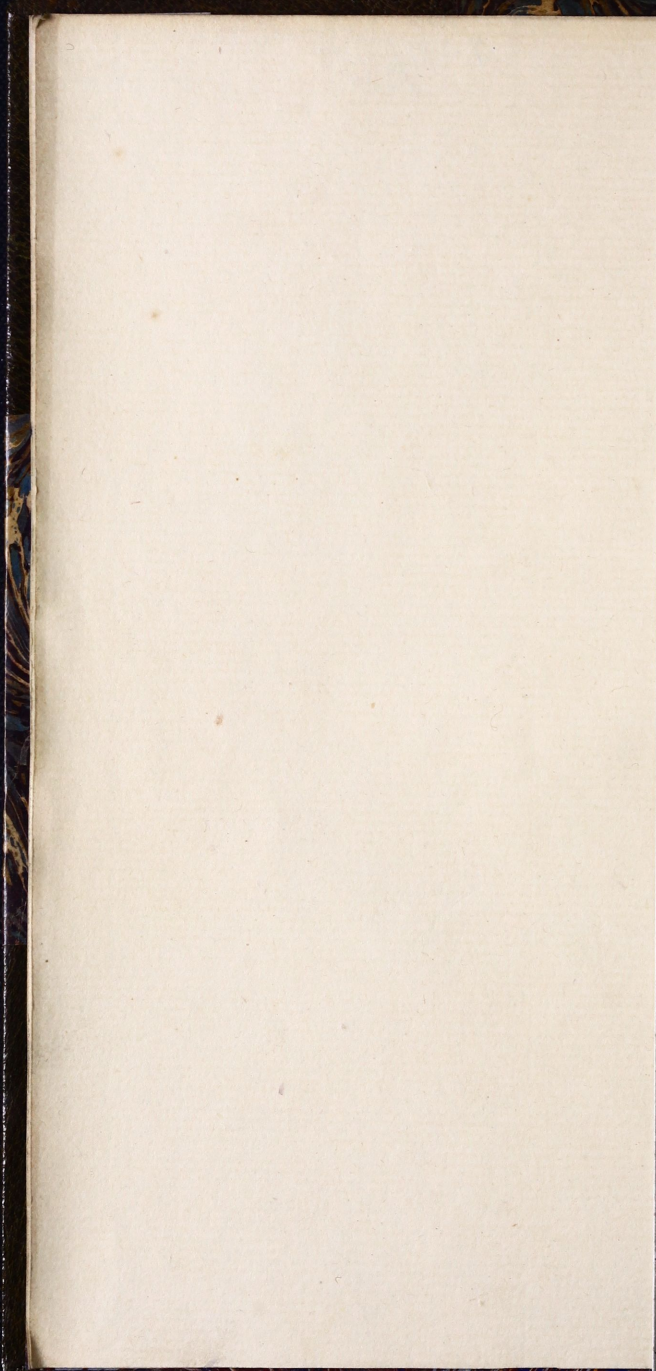
268

Rakn 268.

xciii/36

A M A

Ritka példájú, s-à Pogányt természet szerént gyűlöló Keresztyének közöt Dicsőséges emlekezetet érdemlet, s-érdemelhető

II. RAKOCI GYÖRGYNEK

Isten kegyelmébül Erdely-Országának Fejedelmének, Magyar-Ország részének Vrának, s-Székelyek Ispányának,

Magyar-Fzrael szövétnekének el-alvásának meg-embítése, s-Testének földben tetele felet lott

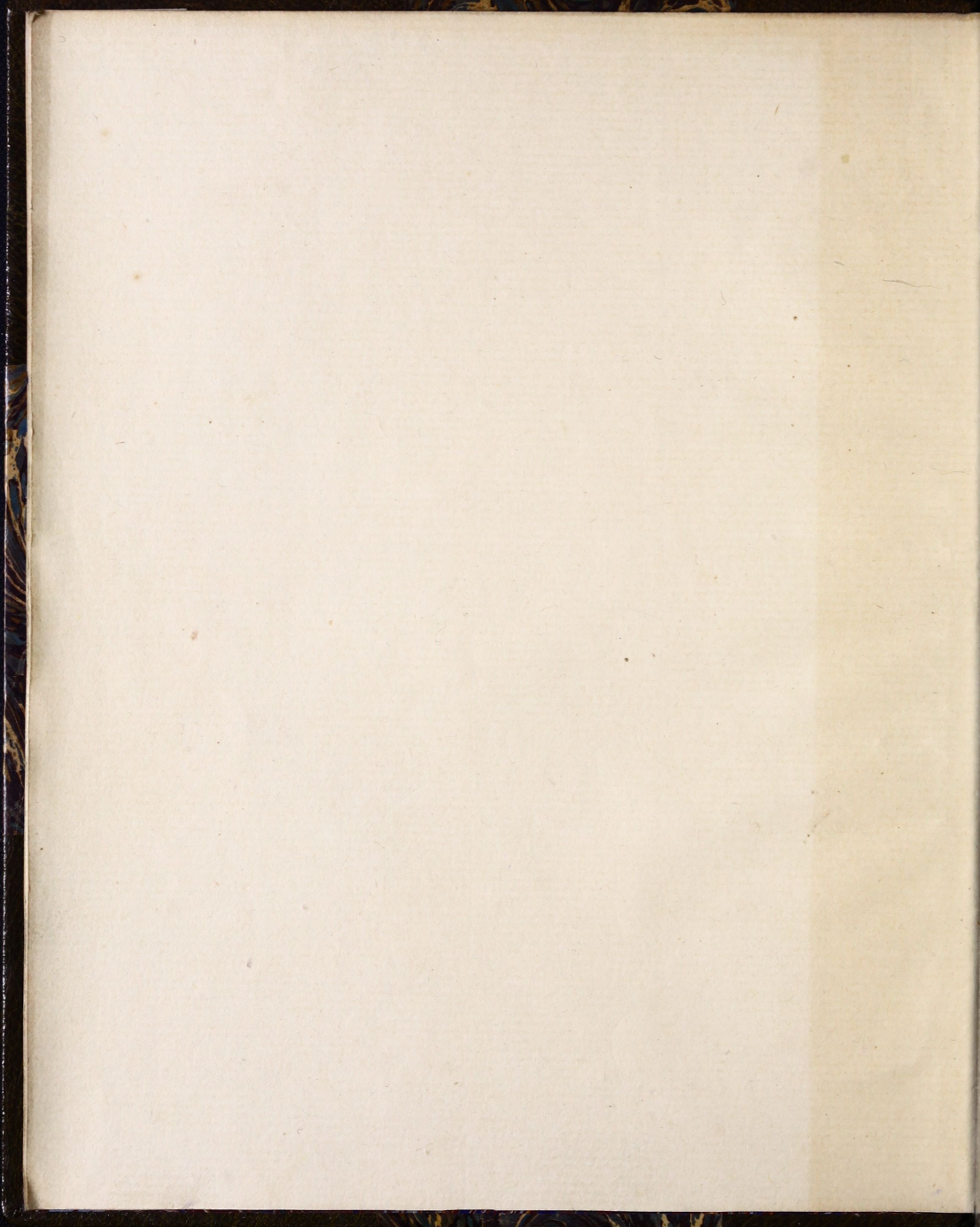
PRÆDICATIO.

K I-I S

Midőn à Magyarok veszedelmét, életének ottan-ottan való szerencsétetésével, mint Paisal à Pogány ellen tartoztatná; véghe *Gyalu s-Fenes* közöt, harmadik hartzát kelle azok ellen meg-ujítani; à Pogányságban nem keveset el-hullatni; utolszor azoktúl négy sebeket venni; mellyek miat Istenhez-is költözék lelke *Váradon* Anno 1660.

Die 7. Junij.

CASSAN Nyomtatatot Severinus Marcus által 1661.

A M A

Ritka példájú, s-à Pogányt természet szerént gyűlöló Keresztyének közöt Dicsőséges emlekezetet érdemlet, s-érdemelhető

II. RAKOCI GYÖRGYNEK

Isten kegyelmébül Erdely-Országának Fejedelmének, Magyar-Ország részének Vrának, s-Székelyek
Ispánnának,

*Magyar-Izrael szövetségének el-alvásának
megs-említése, s-Testének földben
tétéle felet lott*

PRÆDICATIO.

K I I S

Midőn à Magyarok veszedelmét, életének ottan-ottan való szerencsétetésével, mint Paissal à Pogány ellen tartoztatná; véghre *Gyalu s-Fenes* közöt, harmadik hartzát kelle azok ellen megh-ujítani; à Pogányságban nem keveset el-hullatni; utolszor azoktól négy sebeket venni; mellyek miat Istenhez-is költözék lelke *Úrardon* Anno 1660.

Die 7. Junij.

CASSAN Nyomtatatot Severinus Marcus által 1661.

Birak. 9. 48.

KERESZTYENEK!

*Mit cselekedem, látatok, cselekedjétek úgy ti is
mint én.*

Rom. 8. 35. 37.

*El szakarté a FEGYVER a Christus Szerelmétül?
Sőt ebben diadalmasoknál feljebb valók vagyunk.*

A' T E K I N T E T E S.

S-őrök Dicsiretre méltó Fényes Fejedelemnek,

II. RAKOCI GYORGYNEK,
Erdély Országának Nagy-Fejedel-
mének; Magyar Ország Rélzeinek Vrá-
nak; Székelyek Ispánnának &c.

Meg ez esetben (nagy véletlenül) hagyatott
Siralmas Özvegygyének, Méltosá-
gos Fejedelem,

BATHORI SOPHIA
A S Z O N Y N A K.

Ismét:

Vegyan azon nagy-Hitű; Nagy Túrhető; Hazájá,
s-Nemzete mellett, Pogány miatt, másoknak példát ada-
sára vért ontott, s-vitézül Halált Győzöt, Emle-
kezetes Nagy Fejedelemnek, Szerelmes
Eggyetlen Eggyének;

Tekinteres, s-Méltóságos

RAKOCI FERENTZ VRAMNAK;
Gyászos Keserűségekben, az Erős Lelket adható Vrtúl
Vigasztalást; s-minden Menyei s-
Földi Aldást!

(a) Sol. 73. 2.

Aid ugyan (a) *Láb-meg-hanyatlást* kezd némelyeknél Szerezni, Kegyelmes **ASZONYOM**, s-**VRAM!** a Vérelvel Istennek áldo-

zot, s-ama Menyei *Sátorban*, Lelkét Iesus szárnyai alá reitet, Nagyságtok Edes *Vras* Attya Halálának kérdésben való hozasa.

(b) Thef. 2. 10. 11.

Nyilván, az (b) *Fgasság bé nem vétele* sokaknál az oka, mellyert Istenis az *ártalmas Lelket* szokta Emberre *bocsátani*. De jutta cizemben! lehet valami a dologban. Mert:

Virtus habet Ofores, ut & Rares. In vidus aliteris rebus marcescitopi mis.

(c) Lan 11. 50.

(d) Mark 5. 29.

(e) Thef. 4. 16.

I. Noha è Méltóságos Vitéz Fejedelmek, még a maga Nemzetéből is, nem kevés Irigyi vóltak; de aligh, ha azokkal is, é tájon, nem *Propbetáltatot* Isten, mint régen *Vrunk Itilőjével*, (c) *Cariassal*. Im ezt mondatván vélek: (d) *Nemholt meg*; (**RAKOCI GYÓRGY**) *Sanem alusszik*. Igazat beszélték! mert, valósággal (e) a *Christusban alutt el*; s-va gyon **Lélek benne**, mint az **Alvó-Emberben**.

Gyalos kétséggyökben, az Erős Lelket Vnül Visszatart, s minden Menyvel s- Földi Alaszt!

2. Igazán *EL*, Fejedelmi-Csemetejébennis.
 Kit a Nagyságos Isten, ha kifirtettül megholtalmaz, s-elztendők hozszuságával látogat; fenn marad bizony, Szerelmesédes *Elalutt* Vrunknak benne, Fris Emlkezete. Adgyais a Mindenható Nagy-Isten, hogy még ezt mondhasuk *Hirammal* nagy taplólással: (f) *Adot legyen az Ur, ki a Davidnak Bölcs Fiat adot az ű Népe!*

(f) 1. Kir: 5, 7.

3. Csuda, mely igen forr fel Istenhez a Kerelztyén vér! (g) *Abelé Kiált.* A' Szent (h) *István* baláláért támadot háboruság miat el osslottak, *prædikálnak.* A' Szent Pálon elet (i) *nyavalya,* az *Evangelionnak* *Elöl-menetelivel* löt. Ki, (k) *nikor nyomorgattatot, akkor völt meg-oldva az Isten beszéde.* Am meg-ölék *Huss Fanost!* (Cseh nyelven a *Ludat*) De, nem sok Idő múlva, *Hattyu* támada hamvábúl. Ki tudgya? talám è mi *Kegyelmes* Vrunk vérétis, csak a csirázásra, s-gyümölcs hozásra, vetette a Pogány a földben? Romlására fogh ez a Töröknek koverkezni! mert még kel még è Nagy-Fejedelmer (ha későreis) *Eleveniteni* az Egész *Kerelztyénségnek.*

(g) Ter. 4. 10.
 (h) Csel. 11. 19.
 (i) Phila 1. 12.
 (k) Tim 2. 9.
 Sangvis Martirū seme Ecclesiaz

4. *C* igen ritka példa! mely fok Embereknek è Nemzetségben, nagy hihetlenséget adrz! Igy beszélgetünk: *Ki látta, s hallotta valaha, hogy ily nagy elméjü nagy tehetségü, s nagy Ertekü Fejedelem, ily szabad akarat szerént mennyen à Pogányra? Csak birrel hallottuk, à Magyarok jussát, Vérvél oltalmazó Mátyás Királynak diadalmat. Réghí Attyáink beszélleték, Hunyadi Fajosnak, à Pogány Törökkel való huszon-négyszéri Csatáját. Hol az-olta à Fejedelmi, s-Vri Nagy Magyar? V agyon ugyan, de igen ritka! Mikor így törjük fejünket, nem hihettyük el, hogy ez *Haza* *Lelke*, s-Vitéz Fejedelmünk, magát Halálra adta volna. Imà ritka példa egyik oka!*

5. *M*aid ugyan tartunkis lokan; hogy mivel è drága Fejedelem, Eszével, karjával, s-kardgyával, ily Hires neves vala; effélét képzünk; hogy nyilván nem *holt* meg. Bizony dolog, hogy à Pogány elöt oly rettenetes is vala; hogy még csak Neve meg emlitése is à *Fényes Portán* tilalomban lún. *Mi okért valyon?* Mert ki egyszer az *Orafszlán* ordításátul meg rémül, bár meg-hallyon is az, de az elijedet Ember nehezen àd annak hitelt. 6

Time à
Leone
mor-
tuo!

6. Sok vitéz Magyaroknak, s-Haza Fiainak Lelkek, ugy è Dicsiretes Fejedelemnek Szeretetihez csatoltatottis vala; hogy ugyan Gondos, s-Sziv-Törödést szerző, Ennek El-költözésének Hitele. Mivel hogy, felette (l) Szerettük Lázárt (Kegyelmes Vrunkat) *Christussal*; ha annak Lelke az Vrhoz költözöttis, de csak így szólunk: *Csak aluszik à mi Barátunk!* Csak úgy forogh vala elméjekben régen, à fogságra vitetett (m) *Leviták*nak, à *Jerusalemi Templumban* valo Cythera pengetések; mint ha akkoris az Vr elöt vigadtak volna. Miért vallyon? Mett minden Szempillantásban *Emlékesetekben vala à Sion.* (n) *Kinek hol Kincse, ott vagyon Szive.* A'mi Nagy Kincsünk penig, (kitül Io Nagy-Isten begh kár hogy meg fosztatánk!) többire Elménkben ki-vethetetlenképpen forog Elöttünk. Nem csuda hogy à Szivis hát è Nagy Fejedelmet ottan ottan Támasztja.

(l) *Ian.*
11. 30

(m) *Solt.*
137. 4. 10

(n) *Mat.*
6. 21.

EZek, *Kegyelmes Afzonyom, s-Vram!*
Sok Magyarokkal közök. De Kétségkivül

vül vagyon; hogyà Nagyságtok Szivében,
è Drága Fejedelemnek Fényes Emlekezete
inkáb bé-férkezet. Mivel penig, è Tündöklő
Gyémántnak meg-homályosodásán való
Szives bánkodás közör; Nagyságtokat illeti
leg-elsőben à Vigasztalás. Ne vegye nehéz
neven Nagyságtok; ha az én Vigasztalás kón-
tósében, à fokgyász közöt óltózót vigály
Munkácskám, Nagyságtok Eleiben borúl!

A' Siralmat örökre Váloztatható Nagy
Isten, oltalmazza Nagyságtokat ujjab kefe-
rűségtül! s-végre adgyon Hellyet Nagyság-
toknak Fényes Országában!

Nagyságtok Méltatlan

Alázatos Szolgaja.

C. I.

P R A

PRÆLVDIVM.

Ma Nemzetségének erős oszlopa, s Hazájának ragyogo csillaga à Vitéz *Dávid*; akad egykor egy *Philisteus* Bainak-Társára, Veszedelemben forogván dolga à Királynak, el-fordit-tya rula az Ellenséget egy Hires-neves *Abisai* nevű szolgája; à több Katonai penigh à Fejedelemnek így foghatkoznak: (a) *Soba bizony többé mi velünk hadban nem jűsz, hogy az Izsraelnek Işdövétnekét el ne-olcsad.* Tudtak ám ezek mit tegyen à jó Fejedelmeknek hartzon való el-esések! Migh ezek élnek, Işdövétnekék; de szemekben vér-óltódván, è földre Işetéséget hívnak. (b) *Isten Szolgai* ezek, kik általà Meñyei nagy Isten, az emberek bűnökért való itiletit szokta végben viñi. (c) *Passtorok* űk; kiknek, az Isten nyájára vérhedet véren futoknak vallyon s-nem szabadé ellenek állani? s-à juh-nyáj ellen sikolto (d) *Oroszlán* kolykőknek fogokat kiűtni? Mi lehet az Ember *Fejénél* drágáb? (e) *Fejek* helyet vadnak à jó Fejedelmek, mert űk szokták el-látni c-leve, az érkezendő veszedelmet, űk oltalmazták az egész testi-taghot. Bizony merő (f) *Cserubok*, kiknek tiszték vallyon s-nem azé, hogy az Elet-fá-jának

(a) 2. Sz. 21. 17.

(b) Ier. 25. 9.

(c) Ier. 49. 19.

(d) 1. Sz. 17. 35. 36.

(e) Sol. 74. 13. 14.

(f) Ezech 28. 14. 15.

A 2

(g) Terem
3. 24.

(b) Dan.
4. 20. 21.

(i) Luk.
11. 33.

(k) Job.
18. 6.

(l) Sid.
11. 32.

(m) Efa.
3. 1. 3.

(n) 1. Kir.
11. 21.

(o) 1. Kir.
2. 2.

(p) 1. Kir.
12. 42.
coll. cum
v. 43. cap.

11.

jának megh-köftolására be-ütendő (g) Adámok-
nak ki-vont fegyverrel-is ellenek állyanak? vallyon
s-nem ezeké ama (b) Nagy-fák, kiknek mind az ága-
in üldögelnek s-mind árnyékokban maradnak meg à
szegény vadacskák s-madarkák? Valóban NAGY-
SZÖVETNEK el-alvása hát az oltalmazó Fejedel-
meknek szem-hunyások!

AZ Okos Ember, nem teszi világolásért (i) Gyer-
tjáját véka alá. Hát Tégedet Magyarok Dicsőf-
sége! Izrael Világoskodó Gyertyája, örök feledé-
kenségbe rejszünké? Tégedet, Tegedet Szemünk
szép világa szem bé-hunyva nézzünké? Ojjon Isten
attúl! Addigh világolál a Magyar Keresztyénség-
nek, ám életed fsirjának el-fogyásával eméztetél
megh! Tanú az Irás, hogy (k) megh alussik a Go-
nojszoknak világok. Igaz volt lám a Szent Lélek iza-
va, s-ezért-is vévé el Isten è fényeskedő csillagot,
mert nem vala (l) méltó rea è Világ. Addigh (m)
bisank Emberben, el-vévé Jsten az Hadaoszt s-as
Hatalmas! Már egyebet nem várhatunk fejünkre,
hanem mivel megh-törte az Ellenséghe' leghet,
folydogal ú szokot után, megh-holt David-s-nyil-
ván (n) Adad Salamon ellen hadat indit. (o) Aze-
gés földnek utára ment Salamon, s-à (p) Tis nemset-
ségis el szakad David házatúl. Már nem világol è
fényeskedő Gyertya azoknak, kik (q) As házban
vadnák. Mar nem (r) hozza vilagra a setétségben
bujdok

(q) Math. 5. 15. (r) Mark, 4. 21. 22.

buidoklokat. Bé-hunyodot már (s) Szeme, ki a
Testnek lámpása vala. Os Jstenünk! vallyon -s- hová
tegyük már è Felséged mondását: (t) Legyenek meg
gyujtatván Lámpásítok! nem elevenithettyük Uram
már ezt meg többé, hanem ha szent magunk viselésé-
vel gyujtyuk ezt meg. Hald meg hiralmas szon-
kat Vram!

(s) *Math.*
 6. 22
 (t) *Luk.*
 12. 35.

OH Hatalmas Karjú, -s- ellened nem átható Di-
 csőséges Felség! (u) *Ki a Fejedelmeknek öve-*
ket el oldod, s- ismét az ú derekokra Kiralyi övet köt,
megh-mutatod el-reitet akaratomat az Hadako-
zásban, hogy (x) nem szabadul meg a Király, se né-
pének sokasága, sem ereje által. (y) Os bizony Arvak-
ká maradtunk Attya nélkül! Fövel orvosoly meg ez
igireteddel: (z) Nem hadlak titeket árvajul, hanem;
meg-erek ti hozzátok. Ha már Felséged így sirattatt:

(u) *Job.*
 12. 18.

(x) *Solt.*

33. 15.

(y) *Siral.*

5. 3.

(z) *Luk.*

14. 18.

(a) *El vetett állatokká, föttel minket minden nép*
közöt; oh vigasztaló Isten, biztás így más felől:

(a) *Siral.*

3. 44.

(b) *Esa.*

54. 8.

(b) *Egy Kis-busula somban rejtettem el orcámat tőled,*
de örökké való irgalmaságombúl könyörülök rajtad.

Ha a mi romlásukal így ingerled fel az idegeneket:
 (c) *Roncsátok mind Fundamentumig, valami abban*
vagyon; a te jó Lelked, diétallya ezt mi nekünk ak-

(c) *Solt.*

137. 7.

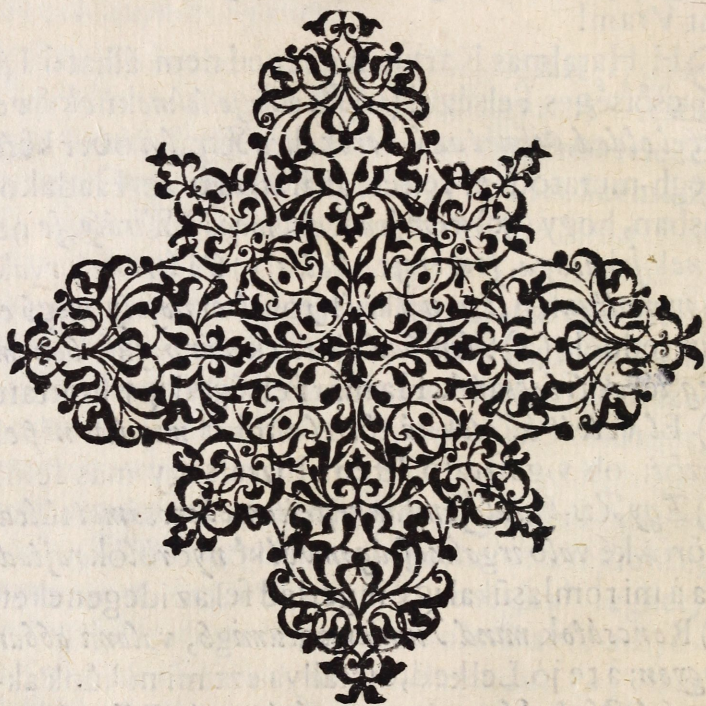
kor: (d) *Ne örülj az én nyavalyámon én Ellenségem,*
mert nosa el-estem, de fel-kelek, mikor a setétségben

(d) *Mich.*

7. 8.

üléndekis, az Ur léssen nekem világosságom. Az el-
enyészet Csillagh után hozd fel a Fényes Napot!
Vedd ki a Fogyatkozásból a világoló Holdot! Ted

Fejünkben Coronánkat , mellyet a Földhöz ver-
(e) Solt. tél! (e) Fordicsfuralmunkat öröme, -s-le-ve-tvén
30.12. gyász ruhánkat, adgy már egyszer (f)
(f) Solt. Szánkban vigshnevetéft s-örö-
126.2. met, Amen!

TEX.

T E X T V S.

I. Sam. 25. 28. 29.

Ketség nélkül az Ur az én Uramnak maradandó házat épít, mert az Urnak Hádat viselte az én Uram, és te benned gonoszság nem találtatott te Electedben. És ha szintén valaki te ellened támad-is hogy üldözzön, és a te lelkedet kergesse, de az Eletnek csoméjában leszen bé köttetvén az én Uramnak lelke a te Uradnál fűtenednél. De a te Ellenségidnek lelkét parittyából hagyittya el fűten, a parittyának fenekéből.

E Beszédek egy okos, s-emberséges Afzonyi-állatnak szavai; mert ennek, Vra embertelen fölvenységeért azt mondotta vala David: (a) Bator úgy adgya fűten elől menetelemet, hogy reggelig se mmit nem hagyok abban meg, valamie vagon. Ez hirtelenségből eset fenyegetőzését nem veszi tréfara a Nabal Felesége, hanem az hol minek futva szerét teheti, ajándék gyanánt Davidnak bemutatgya, s-igy veri hátra az házára el-vont nyilat: Enged meg Uram a te szolgáló leányodnak vétkeket, mert kétség nélkül az Ur az én Uramnak maradandó házat épít &c. Igaz ugyan, hogy e beszédek (b) gyenghe edénytől származtak, mint nevezi az Alzonyi állatokat az Apostol, de ki vetné meg a Gyöngyöt azért, mert csiga-hajban vagon? s-vallyon

Exordi-
um.

(a) 1. Sam.
25. 28.
29.

(b) 1.
Petr.
3. 7.

(c) 2.
Kir. 5. 12

vallyő nem érdemlé dorgálást à *Siriai Naman* azért, hogy à (c) *Damascusi* vizeket fellyes becsülli vala à *Jordannál*, *Solat* ebben tisztula megş az ű *şoklossága* ? Sokşor megh haladrák kegyes elertel à *Férfiakat*

(d) 2.
Kir.

az *Aşzonyi-állatok*. (d) Az *Sunemi* *Aşzony* maga nogattya vala *Vrát* az *Isten* *Embere* bé-fogadásá-

4. 9. 10.

(e) *Eşth.*

3. 15. 16.

(f) *Luk.*

7. 45.

ra, mellyet *Vra*, aligh tudá meghis gondolni, őşz-
tón vala (e) *Eşther* *Aşzony*, *Férfi* *Mardocheus* olda-
lában, hogy ű is bõjtõllyõn. (f) *Simon* nem ada à
Jesus lábainak vizet; de *Magdaléna* könyşullatasá-
val öntözé azokat. El-futának régen *Christustúl* sa-
ját (g) *Tamiványi*; deaz (ş) *Aşzonyi állatoknak* şoka-
sága követi vala űtet. (i) *Kik* è világon erõtleneknek
alittatnak, azokat válastotta *Işten*, şogy az erõşeket
megş *şzégyenicse*. *Işten* adta vala è *şzókat* *Abigail*
şzájában, mellyet *David*-is így ismér: (k) Az *Izra-*
elnek *Ura* *Şşene* küldõt tegedet én elõmben è mai-
napon. *Işteni* illésbül származtak hát è befşédek;
mellyeket à *Szent Lélek* így hafogat megh:

(g) *Matt.*
27. 55.

(h) *Luk.*

23. 27.

(i) *1. Cor.*

1. 27.

(k) 7. 32.

Papies
cum
Scholys.

I. ERõssen állattya *Davidnak* Királyi şzékiben jö-
vendõbeli bé-ülését è jambor *Aşzony*, imez
şzókbán: *Kétség* nélkül az én *Uramnak* az *Ur* mara-
dandó *Ház*at épít; vagy à mint à *Sz: nyelv* hozzá şzól:
Cselekedvén meg *cselekeşzi* az *Ur*, şogy az én *Uram-*
nak şú s-erõş *Ház*at *şzerezzé*. Mint ha mondottavol-
na: *Vram Vram David!* Talám è forogh fen elõt-
ted mostani *keserves buidosás*odban; hogy (l) egy
nap

(l) *1. Sam*
27. 1.

*Nap el-kei veszné a Saul keze miat. Talám kétel-
kedel abban, hogy noha (m) Samuel Királyságra
fel-kent, mind az által még nem útkél be méltosá-
gos székedben? Nyilván é vagy on előtred látom,
mellyet egyfizer így vallál: (n) Mondek az én fé-
lelmemnek idejében, minden ember hazugs; az az:
Nem mondot igazat Samuel, hogy nekem országot
igirt. Vezem elzembe hogy itt jár elméd: (o)
Ezt gondolom vala birtelenségemben, el-vettettem
à te ssemeid elől (p) Ne szollyon à Királyekképpen.
(q) A' vagy még rövidülté az Vrnak keze? maid
még látod, hogy bé-telleyesedik az ő beszéde. Lám
régen Nathan által-is: (r) azt izené néked Jsten,
hogy csinál te néked házat. Még-is kételkedel?
Oly (s) állandóvá teszi à te Országodat, mint az
örökké tartó Nap-s-Hold, -s-mégis nem hinnéd?
(w) Nem olyan Jsten, mint az Ember, hogy hazudgyon,
és nem Embernek fia, hogy el-változtassa igirent, ű
mondotta, -s-hát nem mivelné-é még? Szóllot, és
nem telleyesíti még azt? Hidd el hát Vram David,
hogy rövid nap Országod leszen. Miért? Mert
az Ur hadát viselte az én Uram. Ne csudald Vram,
hogy Ur hadának hívom; mert, mi tudom én, hogy
nem elegyited magadat szükségtelen had-viselés-
ben. Még-mondák nekem csak nem régenis,
hogy minap-is. (u) még-kérdette David as Urat,
hogy ha el-mennyené à Philiszteusok még-verésére?
s-az Vr azt felelte: igben is el-mennyen, s-még-veri.*

(m) 1. Sz.
16. 13.

(n) Solt.
116. 11.
Piscatur
nili. 1.

(o) Solt.
31. 23.

(p) 1. Kir.
22. 8.

(q) Számlal.
11. 23.

(r) 2.
Sam. 7. 11.

(s) Solt.
89. 37.

(t) Szá.
23. 19.

(u) 1. Sam.
23. 2.

(x) *Solt.*
30. 2.

Mégh-is az *Ur-bada*; mert, vaiha hallanád, mikor ki megy az hartzra, mit csinál othon a könyörgő sokaságh! ily imádsággal kifir téged: (x) *Halgasson meg s tégedet az Ur a te háboruságodnak napján; és tegyen győzedelmessé a Jakob Istené! Kuldgyön te neked segítséget az ú Szentseges helyéről, és Sionból oltalmazson meg s tégedet!* Vallyon s nem *Ur-bada* az, melyben ily drága imádságh zengedez? Tudom azt is penigh; hogy nem magad halznáért indítottad Vram *David* eleitül fogva az *Hadat*; hanem, a vagy magadat oltalmazrad a te read támadtak ellen, mint régen az (y) *Egyiptomi Necho Király, Josias ellen.* Vagy azt akartad vissza venni, mellyet túled minden igaz *jus* nélkül Ellenségid el vőttek, mint (z) *Joas Benhadad* kezébül. Vagy Szerelmes Nemzetségedet, s *Attyád*fiait akartad megh-szabadítani a *Pogánytúl*, mint (a) *Abraham* édes *Lot's-Attyafiát.* Vagy Lelki-Barátodat akartad megh-segíteni, mint (b) *Josue a Gibeonitákat az Amorrhéusok ellen.* Vagy szerelmes Hazád romlását nem szenvedhetted; és ekképpen (c) *Nemzetiségedért, s a mi Istenünk Városért* marokni véredet nem szántad. Bezzegh effélé volna ám az *Ur badát* viselni! Ne fély hát Vram *David*, mert rövid nap Királyi Széket teszen Isten alád. Más okom is vagyon penigh, melyre è dologban tzélozok: **Mert te benned gonofság nem találtatot a te életedben.** Nem azt mondom Vram *David!* mint ha ez életben tökéle-

(y)
2. *Kron.*
35. 21.

(z) 2. *Kir.*
13. 25.

(a) *Terem*
14. 14.

(b) *Iof.*
10. 6.

(c) 2. *Sz.*
20. 12.

kéllerefségre léptél volna, mert magad irádezt:
 (d) *Uram ne perelyszolgáddal, mert egy igaz sem talál-
 tatik előtted az élők között.* Irásban hagyatod, hogy
 (e) *Achimelech* előtt nem-igyesen beszéddel okot
 adtal Saulnak à *Papok* ölésére. Tudgya è Világh,
 hogy meg-jádtzodtattad (f) *Achisz*, igirvén ma-
 gadat Sido Attyádfiai ellen való hadra. (g) *Beth-
 sabéval* való vétkeket láttya à Nap. Vgyan
 annak Vrának maid tulajdon kezéd által való (h)
vére omlását keserveffen meg-rikatád. Közél va-
 ló jambor Szolgádnak (i) *Mephsibosetánek* jofzágát,
 másnak adád. A' mi legh-nagyob, az Isten népét
 kevelységéből (k) *meg-ízámláltatád.* Nem valának
 ám ezek dicsirendők benned! Hát mit emlege-
 tek? Azt hogy: (l) *Királyodnak engedtéel,* s-mégh
 Iffiu korodban néki fejet haitottal. Oly szerete-
 tedet mutattad Hazádhoz, hogy életedet korzkára
 vetnéd, szemben szálván amá (m) *magas Philište-
 ussal.* Oly engedelmes valál à teged kergető (n)
Saulhoz, hogy noha kétszer adatnék alkalmatosság-
 god bolzszud meg-torlására, de még-sem bántád.
 Vgyan Eneket szerzél egyszer az Isten népe (o) *el-
 bullásán,* úgy gyótród faggatod vala magadat. Kö-
 veket szóra bujdosásodban egykor rád (p) *Semei,*
 de még-is (q) *meg- engedel* néki. Ki feleitené el-*foe-
 mitentia* tartásodat. is? Kinek bűnödért mikor or-
 szágod puztulna, ugyan (r) *meg-sebheték szived,*
 s-igy-istzóllál: (s) *Imé én vétkeztem, és én csele-*

(d) Soli.
 143. 2.
 (e) 1. Sam
 21. 5. és
 22. 22.
 (f) 1. Sam
 28. 2.
 (g) 2. Sam
 11. 2.
 (h) Soli.
 51. 16.
 (i) 2. Sam
 16: 3.
 (k) 2.
 Sam. 24. 1
 (l) 1. Sam,
 16. 19.
 20. 21.
 (m) 1.
 Sam. 17.
 26.
 (n) 1.
 Sam 24.
 5. és 26.
 8.
 (o) 2. Sam
 1. 11. 12. 17.
 (p) 2. Sz.
 16. 6.
 (q) 2. Sz.
 19. 23.
 (r) 2. Sz.
 24. 10.
 (s) 1. 17.

kedtem az hamisságot, è meg-ölettek penig olyanok
 mint à Báranyok. Még azt-is el-szántad vala ma-
 gadban, hogy (t) *Istennek nagy Templomot épics,*
 noha à néki nem tetzék. Iol vagyon! à (u) *jo szán-*
déket is tellyesetés gyanánt veszi lten néha. Ezekre
 nézve méltán mondhatom, hogy *nem taláztatot te*
benned gonofság; mert azt Szent ltened (x) bé-fedez-
te; (y) mint à felleget el-törölte; (z) tenger örvényé-
nek bocsátotta; (a) s-hata megé vetette.

(1) 2. Sã.
 7: 1.
 (u) 2 Cor.
 8. 12.
 (x) Solt.
 32 1.
 (y) Esa.
 44. 22.
 (z) Mich.
 7 19.
 (a) Esa.
 38. 17.

II. **B**iztattya to vábba ez áldot Afzony Davidot

súró üldöztetésiben való meg-tartatással; e-
 zekben: (b) *Ha szinte valaki te ellened támad-is, hogy*
üldözzön, és à te lelkedet kergetse; de az életnek cso-
mójában leszen bé kötve az en Uramnak lelke, à te
Uradnal Istenednél. Ezt akarja mondani: Tudom
 Vram David, hogy (c) *sok háborgattatási vadnak az*
igaznak. Meg-tanultam, hogy az (d) *Isten országá-*
ban, háboruságnak tövilses utan kel bé-menni. Nem
 mondhatom azért, hogy néked-is feles ellenségid
 ne legyenek. Maid ki kél ellened *Goliath,* s-ugyan
 (e) *meg átkoz tégedet az ú Istenire.* Maid meg-kerget
 Saul, mint (f) *à Balsát s-à Fogoly-madarat.* Ihol jú
 à Vadoskodó Dóég, ki bé-árúl Saulnak, hogy az
A csimelech Pápnál voltál Nob-Városban. Barátid-
 nak tartod à (b) *Kébilabélicket,* de azok-is kezében
 adnak Saulnak, ha buidosáfidban közöttök meg-te-
 lepedel. Partot útnek ellened à (i) *Ziphsenok,* s-bé
 mond

(b) 7 29.
 (c) Solt.
 34 20.
 (d) Csel.
 14. 22.
 (e) 1: Sau
 17. 43.
 (f) 1. Sam
 26. 20.
 (g) 1. Sam
 22. 91
 (h) 1: Sã.
 23 11.
 (i) Ibid.
 7 19.

mondgyák, hogy kőszóttók lapfangas. Még-ollyakis találkoznak, kik ^(k) Barátid voltak, veled együtt tanácskostak, sőt az Vr házában való meneteledben is Társsad voltak, még-is így ingerlenek: ^(l) Ha! ha! ha! ^(m) Isten átká szállot úreá, és mivel hogy el-eset, nem kél fel többé. Hát ha még olyanok-is kezdének ellened támadni, kik természet szerint való ellenségidhez adgyák magokat, mit mivelisz ilyen szomorú sorsban? mert vagyon olykor, még ⁽ⁿ⁾ Assur-is segítségére megyen a Lot's fiainak. Azonban, Tanácsos ^(o) Achitop'szel-is meg-indul, kinek száját oly becsben tartják, mint ha Isten szavát kérdenék meg; nyilván tudom hogy ennek cselekedeti keferveisen esik, s-ezt mondhatod méltán: ^(p) Kérlek ő Vram, bolondics meg az Achitop'szel tanácsát! Még h Seba Szolgád-is el-ál mellőled, ű kívánnya a Fejedelemséget; ^(q) el-lopja szívét az orizágnak, s-igyvonzsa magához: ^(r) Nincsen nekünk semmi kőszünk David'shoz, és semmi örökségünk nincse az Isai Fiában. Edes Vram David! rád toldulnak ám ilyenkor ^(s) az habok! ^(t) Mint a mések környűl vesznek ezek tégedet. De ne fély! Mert, David a neved, s-annyit teszen mint szeretteted; mert te felőled mondaték ez: ^(u) Kereset az Vr magának szive szerént való Embert. Vallyon s-kiket Isten szeret el-hadgya é? Nem, sőt inkább ilyen irás vagyon azok felől: ^(x) Örökké való szeretettel szerettelek téged, azért terjesztetem reád az én irgalmasságomat. ^(y) Isten

(k) Solt.
55. 14. 15:

(l) Solt.
40. 16
(m) Solt.
41. 9.

(n) Solt.
83. 9.

(o) 2 Sam
16. 23.

(p) 2. Sã.
15. 31.

(q) 2. Sã.
15. 6.

(r) 2. Sã.
20. 1.

(s) Soltar
42. 8.

(t) Soltar
118. 12.

(u) 1. Sã.
13. 14.

(x) Ier.
31. 3.

(y) 1 Kir.
8. 24.

Iszolgájának neveztetel; Kit, vallyon s-el-feleité à nagy-Vr? Nem, mert ű nem olyan mint amaz (z) Amalekita, ki à nyòmoruság közepiben hagyá el betegh Iszolgáját. (a) Mészias Attya vagy, s-hogy vetne el Isten? Ha azért (b) Barátid s-társaid csapásodban félre állottak; ezen meg-ne induly; mert, hagyot Isten még téged szerető (c) Jonatásánt. Melletted (d) Cbusai, ki job tanácsal bir Achitophélnél. Rendelt Isten egy (e) Öregb- Barsillait, ki buidosásodban gondodat vileli. Miért nem jut eszedben, (f) Saul kezéből való minapi meg-menekedéled? (g) Achiszos szaladásodban, szabad utra bocsáttatod? Emlics meg csak ama keferüségedet, mikor meg akarnának (h) Solgaid kövesni, akkor mit mivelél? Meg-erősítéd magadat az Vrbán. Hát most, annyira el-hataé magát szegény lelked? Szolics meg, s-mondgyad néki: (i) Miért bűttad el ő én lelkem ilyen igen magadat? Miért bűsongasz én bennem? Várjad az Istent! Ha pedig ugy lenne-is, hogy Pogány ontaná ki szép véredet; semmi az: (k) Az Urnak szemer előtt becsületes az ű Szenteinek halállok. Embernek (l) életét Christusaért le-tenni, nem egyéb, hanem lelkét fel-venni. (m) Csak testünket ölhetik meg, de lelkünkön à kegyetleneknek nincsen hatalmok. A' Lelkeknek oly csomója vagy on Sz: Istenednél, ki meg-emlekezik arrul, mint à ruhán csomót kötés, meg-emlekezteti Embert à dologrul. Ne félcs (n) lelkedet, hogy senki ki-ragadgya azt, Felséges Vrad kezéből.

III. Még

III. **M**Eg egy szóm vagyon hozzád, hald meg é-
des Vram David! (o) A' te ellenségednek (o) 29,
lelkét parittyából hagyittya Isten el, à parittyának fe-
nekébül. Vgy is vagyon, mert csak értedre, szám-
lálhatzék meg menyi Ellenségednek szegék nyaka. (p) 1. Sam
31. 5.
(β) Fegyverében ereskedék hízem Saul, ki lelkedet
kergeti vala. (q) Még veré az Vr Nabált, s-ollyan
lún à szive, mint egy kú bálvány. Ama csaloka (r)
Acbitópsél, meg foitá magát, s-meg-bála. (s) Seba-
nak ki veték Abela Városból fejét à kúfalon. Még
(t) Semeinek-is meg-köri jövendőben Salamon Fi-
ad koszoróját, mert ha által menénd à Cedron Pata-
kán, nyilván meg-öletti. Am à part-ütésért, mégh
(u) Absolon Gyermekednek sem kedveze Isten, ha-
nem, sárom nyilakkal rontata Joáb által Szívét. Ezek
ugy tetzik nyers példák volnának! mellyek arra
tanítanak; hogy à mely sebessen el hagyittatik à kú à
parittyából, oly hirtelen meg-emészti Isten ellenségi-
det. Ez az én veled való beszélgetésem. Hallók s-
értők ez Alzony éles elméjét, már innen ez à fel-
tőt tziel:

AZ Isten Hadát, à Pogányok ellen igazán viselő Ki tőt
Keresztyn Fejedelmeknek, (s-akar kiknek-is,) Tziel.
oly dicsvretes emlekezetek vagyon; hogy ha szintén a-
zoknak fegyver miat történnék el-esztek-is, mind az ál-
tal azoknak lelkeket Isten erős kezében veszi, valami
időre penig, de Ellenségeket-is szörnyű romlásal ér-
teti.

(p) 1. Sam

31. 5.

(q) 1. Sam

25. 37. 38.

(r) 2. Sã,

17. 23.

(s) 2. Sam

20. 22.

(t) 1. Kir.

2. 37.

(u) 2. Sã.

18. 14

tefi. Ezt tette ki Tanuságúl ez *Abigail* beszélgetése. E' tztikelyek vadnak itt:

I. Az *Isten Hadát* à *Pogányok* ellen kik viselik igazán?

(a) *Törv.*

20. 10.

(b) *Ber.*

11. 12.

I. Kik, még az *Ellenséget-is* (a) *meg. kínál-lyák békeséggel*, minek előtte *Fegyverhez* nyulnának. *Meg. kérdik* tőlök, (b) *mi. okért* vagon à *Fegyver-fogás*?

(c) *1. Kir.*

3. 44. 45.

(d) *Sol.*

33. 16.

(e) *Kijöy*

17. 11.

II. Kik *keserves foházkodásokkal* tellyes *imádságot* nyuitanak bé *Istennek*, à *Győzedelemért*. Ezen kéri *vala Isten Salomon*; hogy (c) *mi. kor* à *Nép ki meggyen Hadban Ellensége ellen*, s *imádkozándik* az *Vrnek*, *meg. halgassa mennyégből könyör-géseket*, s *álljon* *bosszút* ű *érettek*. Tudta è *lambor* azt; hogy (d) *nem tartatik meg* à *Király*, *Népe* *soka-sága által* az *Hadban*, ha *Isten ki nem kél*. (e) *Kés fel-emelés* által *győzi* *vala meg Moses* az *Amalekitákat*. Ezért *onfollja* *vala* *regen* à *meg. keseredet* *nép* (f) *Samuelt*, *ne szünnék meg* az *Vr Istenhez való kiáltástúl*, *hogy meg. szabadítsa* *üket* à *Páliszeusok ke-sébül*. Eghigh *magasztaltatik Ezechias*, hogy *Senacheryb* minden ok nélkül *földére* *menvén*, (g) *sákban* *öltösöt*, s *könyörögni* az *Ur. házában* *ment*.

(f) *1. Sam*

7. 8.

(g) *2. Kir*

19. 1.

III: Kik, *Szent hiedelmeket* *vetik Istenben*, *bizván* *kegyelmes segítségében*. Így *beszélgetnek Jonathánnal*: (b) *Nosza* *mennyünk által* à *Páliszeusoknak* *Táborokra*, *né-talám* *velünk* *leszen* az *Isten*

(b) *1. Sám*

14. 6.

Isten. Mert nem néhez az Urnak sok vagy kevés által meg-szabadítani. Ollyankor nyéré David, a dolgot, mikor így szolla: (i) Az Ur meg-szabadít engemet è Pshilistenusnak-is kezébül. Oh mely szép bizodalom efféle: (k) Mi velünk vagyon Hadnagy gyanánt az Isten! Nézhette meg Asa Kiralyt, ki ellen mikor (l) tíz száz ezer Szerecsenek, három száz fegyveres szekérrel, s-igen nagy Hadi-Készülettel mentenek volna, ily foházkodálokot teszen a Király: Ós Uram! nem néhez néked meg segéllened asokat, kiknek erejek nincsen. Segély meg minket; mert te benned vagyon minden bizodalomunk, és a te nevedben jöttünk és szántalan sok népre. Vallyon s-nyertes lúné? Vgy, mert (m) meg-veré az Ur a Szerecseneket, mind el futának, s-egy sem marada eleven bennük. E' drága hit, s-bizodalom által, (n) gyöstenek ámrégen országokat, Gedeon, Bárak, Sámson, Jepháte, David, Samuel, s ennek ereje által menekedtek meg a fegyvernek élitül; erőtelenekbül erősek löttek az hadban, s-meg-futamatták az Fdegeneknek táborokat.

IV. Ingredientia it az Istenhez való igaz megterés-is. Ezt kíváná Samuel a Néptül; hogy (o) gyomlálnák ki közsülök az Fdegen Isteneket, s-ama nagy Astaroth Bálványt; készitenék sziveket az Urnak, s-egyedül szolgálnának néki: ugy szabadítaná meg őket a Pshilistenusok kezébül. Meg-terés nélkül nem könyű Hadat verni. (p) Kevés magával

C

jöt

(i) 1. Sam.
17. 37.

(k) 2. Kro.
13. 12.

(l) 2. Kro.
14. 9. 11.

(m) 1. 12.
13.

(n) Sid.
11. 32. 33.
34.

(o) 1. Sam.
7. 3.

(p) 2. Kro.
24. 23. 24.

vala egylizer Júdára s. Jerusálemre à Syriai Király,
 mind az által à szántalan sok számú Sido népet, ke-
 zében adá Isten, mert el-hadták vala az ű Attyoknak
 Istenét. Effele bűnben heverésért fenyegetőzék
 néha napján Isten így: (g) *El-feletkezet én rulam
 az én népem. Azért az ű földöket el-pusztítom; ne-
 wetségesse teszem űket örökké; úgy hogy, valaki által
 megyen földökön, el-álmélkodgyek, s-fejét csorvá-
 lya; sátaimat, nem ortzámat mutatom nekik à veszte-
 lemnek napján. Istenem! Istenem! vallyon s-nem
 è siralmas ügyben keleregé most à Magyar Nem-
 zet?*

(g) *Ier. 18.
 15. 16. 17.*

V. Istennek kel tu-ajdonítani az Hadi-győ-
 zedelmet. Így illik szollani: (r) *Te adtad, à te Szol-
 gádnak keze által è nagy diadalmat. Vgyan-is; (s)
 nem à fegyver veszi meg a földet, hanem az Isten ke-
 ze úszik a Pogányokat. Nem kel hát à Győzedel-
 met senkinek, Dagonnak adni, s-igy szollani: (t)
 Kezünkben adta mi nekünk à mi Istenünk (Dagon)
 Samson ellenségünket; sem ezt nem kel mondani:
 (u) *A' mi hatalmas kezünk, és nem as Ur cselekedte
 mind ezeket.**

(r) *Bir.
 15. 18.*

(s) *Solt.
 44. 3. 4.*

(t) *Jud.
 16. 23.*

(u) *Törv.
 32. 27.*

II. **D**icsiretes Eml. kezetek à Pogány ellen igaz
 Hadut viselő Fejedelmeknek ezek:

I. (x) *Támaszok ezek; kik, ha el moráttatnak,
 nyomorgatás leszen à nép kösöt. Mint Fundamen-
 tumok, úgy erősgetik űk à Republicát.*

(x) *Esa.
 3. 2. 6.
 Eden.
 (Básis)*

II.

(b) Hag.
2. 24.
Totám.
(Signa-
eulum)

IX. (s) *Pecsétes gyűrűknek is* neveztetnek
à Keresztyén Fejedelmek; mellyeket, ó mely nagy
szorgalmatossággal szoktunk is meg őrizni, s e-
zek el-tévedésekért bánkodni! Hát à túlünk el-vé-
tetet jambor Fejedelmeket, nem illik-é siratni?

X. Kettőért hadakoznak à jo Fejedelmek:
Pro Rege, et pro Grege. E' vala *Alphonsus* Király
Cimere alá írva, mely Pellican format mutat vala,
szaggatván begyit, s-vérével elevenítvén meg,
meg-holt fiait. Hova lehet ennél nagyobb Dicsíret,
melyben az Isten törvénye s-az ú népe oltalmazá-
sa találratik?

III. A Z esik már proba alá; hogy ha à *Pogány*
Fegyvere miat El-esteknek lelkek, jutnaké
Isten Dicsősége s-síne eleiben? Igen is, kik *Isten*
Hadát viselik.

(i) 2. 52.
1. 4.

(k) 2. Kir
23. 29.

(l) 2. 25.

(m) Dan.
3. 25.

I. El-eiték à Philisteusok (i) *Jonathánt* az
Hartzon, de ki kételkedik Idvelisége felől? (k)
Meg-ölé Necho, az Egyptumi Király, ama drága Fe-
jedelmet *Josiasz, Megiddóban;* maga, (l) *nem volt ú*
hosszá hasonló Király, s-utánna sem támadot véle érő.
Meg-perlelheti ama *három Iffiak* Testén lévő köte-
leket à Tűz, de (m) *nem bánnya Testeket;* à *Pogány-is*
ki onthattya à Keresztyének vérét, de nem veszt-
heti el lelkeket. A' vagy à sárral bé kent Gyöngy,
el-vesztheti-é belső fenyét? nem itilem. Vajki
sokan szenvedtek à Christus Tanítványi közzől
véres

véres Halált! Szent Petert Nero, Andrászt Hegeas
 fészittette (mint mondgyák) meg. Szent Jakabnak
 Herodes vétette fejét. Szent János, Domitianus vet-
 tette forro olaiban. Philep, meg-fészittetet. Bertalan
 meg-nyuzatot. Thamás Kopiaival veretet által, mert
 nem hitte láncsa szurattatását Vrunknak. Mátyás,
 meg-kövesztetet. Szent Lukács fel-akasztatot. Szent
 Pálnak Nero vétette Fejét. Mint tisztittatik az Aér
 menydörgéssel, ugy trissedet ezeknek lelkek ki-
 omlot vérekkel. Lám régen (n) a Pogányok, as I-
 stén Szolgainak Testeket, as Egimadaraknak, s kegyet-
 len vadaknak veték ki, ételre; de ő mely kegyelmess-
 sen szereti vala azokat Istén! Itt veheted eszedben:
 (o) Vadnak oly Igazak, kiknek dolgok a Gonoszoknak
 cselekedetek szerént léssen. Valóban ugy vagyon è
 Tündéres életben! mert, (p) Achabot is meg-lovik,
 s. (q) Fofiaszt is. Hadban vész (r) Foram, ugy (s)
 Uras is. Fejét veszik (t) Sebának, Keresztelő (u)
 Fanosnak is. Drága dolog embernek hazájáért
 meg-halni; drágáb, Pogánytól meg-öletni; Leg-
 drágáb, méltóságos Tisztiben embernek Izen-
 vedni. (x) Boldog Szolga az, kit az Ur talál az ú tisztí
 szerént cselekedni, mikoron el-jövénd! Bizony min-
 den jóságán Gond viselővé tési.

II. Iól meg-roddezt: Nem mindenkor ma-
 ga bűneért esik Ember, veszélyben. Vagyon oly
 vakság, mely Emberen, (y) az Istén dolgai meg-je-
 lentéseért esik. Igy mutatodnak penig azok ki:

C3

mert

(n) Sol.
79. 2.

(o) Predik
8. 14.

(p) 1. Kir.
22. 34.

(q) 2. Kro.
35. 27.

(r) 2. Kir.
9. 24.

(s) 2. Sã.
11. 21.

(t) 2. Sã.
20. 22.

(u) Mark
6. 28.

(x) Mat.
24. 46. 47

(y) Ian.
9. 3.

- mert még-ismerik néhánykor az Emberek, hogy Isten igaz az ú fenyegetésiben; halhatza: (3) *Meg-ismerik, hogy én vagyok az Úr; nem hiában mondtam, hogy meg-cselekezzem ú rajtok est à veszedelmet.*
- (a) *Solr.* 119. 75. Azt is észekben veszik, hogy igazak Isten itéleti, s-igy ízólnak: (a) *Tudom Uram, hogy igazak à te Itéletid, s-igazán ojtöröstál engemet.* Olykor penig, hatalma-is ki mutatodván Istennek, ha csak késő-re-is, à meg-szabadításban; (b) *el-csudalkoznak az Emberek, hogy Istennek mind'szelek, s-mind Tenger engednek.* Néha ísmét, à mi bűneink forognak fen Isten elót, s-azokért való büntetésül, kedves Elöttünk-jároinkat szokták kőzzúlunk ki venni. Mert ú benne, vagy kelletténél fellyeb bizunk; meg-mondatott penig: (c) *Szűnnyetek meg az Emberekben való bizodalomtól, kinek lelke az orrában vagon.* Mert ha nem; (d) *El-vezzem à Támast, s-az Hadakozót Judábúl.* Azt akarja Isten, ne szorulyon egy Emberben csak minden jó, mert ki tudja, Isten gyanánt tartatnék, s-ezt kiáltanak sokan: (e) *Isten szava es nem emberé.* Ha csak az Hold fénlének, mit kőszönhetnénk à Napnak? Eleget reménkedék (f) *Moses; engedné meg Isten, menne által à Jordán vizén, hogy meg-látná amá jeles földet; de csak è mondaték neki: Ne szoly énnékem többet effelől.* Miért? ezért-is egyyikért, hogy nem csak *Mosesben*, hanem *Josuéban-is*; ízemlélhetné à nép, Isten ajándékát. Vagy, ugyan átkozódással ízöl-

lunk

lunk néha felőlők, amá ki-adot mondás ellen: (g) *A Fejedelmeket ne átkozsád, és a te néped között való Fejedelemnek gonoszt ne mondgy.* Igaz ugyan, (h) *miképphen a Fecske el-repül, azonképphen a szök-nélkül való átok, nem szál emberre; mind az általez-is bé-telyletedik néha, Isten igaz itéletibül, az átkozodók büntetésére: (i) *Az ű Vere legyen miraitunk, és a mi Frankon!* Adta volna Isten bar, fok igaz Magyarok lehetek volna eleitül fogva ettül üressék! Amá veszedelmes *Rebello-is* nagy oka itt, a jó Fejedelmektül való meg-fosztatásnak. Hányszor ütének pártot a Sidók *Moses s-Aron* ellen? Néha az (k) *egysz Gyülekezést arról tanácskozot, hogy meg-kö-vezzék őket; de Isten-is nem késék őket el-szöllitani. (l) Aron meg-bála az Hegynek tetején; (m) Mo-ses-is el-temeté Isten. (n) Kiket bármintz napokig si-rata, az egész Izrael háza.* Az hogy, kik ellen az e-lőt *Rebelleáltak* vala, ha meg-elevenithették volna, halalok után tiz körmökkal-is a földbül ki vájták volna. Akkor juta leg-inkáb ezekben, mikor *Aj-nal* keményen meg-paskolák őket a Pogányok, s- (o) *szivek úgy el-olvada mint a viz.* Mely szomoru forsban ezt-is kiálthaták: (p) *Oh hol vagyon mostan a Mosesnek s-Aronnak Istene!* Láttatok-é Magyar Keresztyének, hogy az *Isten Hadát* viselők, nem mindenkor a magok vétkekért ontanak vért. Nagy jo volna hát itt nem nézni az eszközőkre mellyekkel Isten minket fanyargat, hanem bűne-inkre,*

(g) Kijö
22. 23.
(h) Peld.
26. 2.

(i) Mat.
27. 25.

(k) Szám
14. 10.
(l) Szám
20. 28.
(m) Tör,
34. 6.
(n) Szám
20. 29.
Tör.
34. 18.

(o) Iof:
7. 5.
(p) 2 Kir
2. 14.

inkre, mellyekért Isten csapdos. Lám régen, még ama Véren futó *Nabucadnetsárt-is* el-halgatá *Daniel*, s-igy vádolá magát s-népét: (q) *Vétkezünk, álnokságot cselekedtünk, s-el-szakádtunk te túled.* Kit Isten jozan értelemmel meg-áldot, bár ez aránt, minden emberi itiletet-is félre tegyen; senkit-is Haláláig ne itillyen; mert az Halált semmi nem téfzi gonoszszá; hanem, az azt követő dolog. Igen halgatózva kel itilnünk a más Ember cselekedetit; mellyeket nálunknál inkább tud az, ki (r) *mindeneket meg-itil.* Ne vegyük el az ű Tisztit. Mert:

IV. L Esz még oly idő, tellyeséggel meg-emélti Isten, népe Háborgatóit, s-azoknak vérek fogyatóit. Az *Egyptumiak* felől è mondaték régen: (s) *A mely Nemzetségnek szolgált az én Népem, én azt meg-itilem.* Elis jöve idejek, mert (t) *mind lovokat, s mind lovagokat, Isten a Tengerben veszté.* Ama csunya (u) *A malek Nemzets. ge,* fegyverrel szorongatá *Israelt* *Egyptumból* ki-jütőkör; vizsza méré Isten idő jártában (x) *nézik-is.* El-takariták a *Babyloniusok* az Istennek Népet; de, (y) *Boldog lún az-is, ki nékiek gonosságekért meg-fizete, mellyel a Sidokhoz valának.* (z) *Nem tölt még bé az Amorrhéusok bűnének mértéke!* Most még (a) *Jeremias* iszik a *posárból*, s- (b) *az Isten háza népe kőköt* vagyon az itilet; de ihol jú, ihol jú amá kedves elzten-

(q) Dan.
9: 5.

(r) Pred.
12. 16.

(s) Terem
15. 14.

(t) Kijdv
15. 1.

(u) Törv.
25. 17. 18.
19.

(x) 1. Sz.

15. 3. 4.

(y) Solt.
137. 8.

(z) Ter.
25. 16.

(a) Jer.
25. 15.

(b) 1. Pet.
4. 17.

elzrendő, melyben megh-fogják érzéni az Evan-
geliomnak nem-engedők, az Vrnak kemény karját!

(c) *Mi, méltán vesszük a mi cselekedetinknek méltó
büntetését. Mert közöttünk Vralkodik mégis, a
szabad akarattól vázattól Tudatlanságh; Nap fén-
lik, mégis senki nem akarja Világát venni:*

(d) *Világosság jött a Világhra; de az Emberek a sötétséget
szerették. Iai Iai!*

(e) *El vessz az én Népem, mert
Tudomány nélkül való. Oh mely nagy meg-utála-
sa vagyon közöttünk a Keresztyén életnek-is!*

(f) *Ki a Gonoszságtól el-távozot, azt Bolondnak tartják.*

Még illyen-is alig ha nem találtatik közöttünk: (g)
*Az igazság el-eset az Után, és annak nincsen elől-
mente. Mellyet ha meg-foghunk tapasztalni; tud-
gyuk meg minden bizonnyal, hogy a*

(h) *Szű-fé-
reg rágtá meg Magyar Országunk nagy darabját.*

Oh Gyászra Szállot Arva Szegény Hazánk! Gyön-
gyöt küldöt Isten néked; de im, mind azt ki kül-
dötte, mind a ki adni akarja, meg-veted! Mellyért,

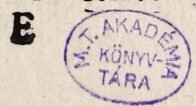
hald-meg ez Isten Fia Szive meg-Sebhetését: (i)

*Sok drága dolgokat mutattam néktek az én Atyám-
nak nevében, s-azok közül mellyikért akartok meg-
kövezni? Am a sok hamissan való esküvés; még
egy Nemzetségben sem hallatot, Egekét, s-An-
gyalokat irtoztató szitok, im mint el-árada Iste-
nem! Istenem! (k) Dicsőséges, s-rettenetes név*

*az Isten neve; s-hogy merjük hát még-is ily kardé-
ban említeni? (l) Meg-követetetre gen, ki az Vr*

ellen

16
(c) Luk. 23. 41.
(d) Jan. 3. 19.
(e) Hof. 4. 6.
(f) Esa. 59. 15.
(g) Esa.
(h) Jan. 3. 32.
(k) Törv. 22. 58.
(l) Lev. 24. 15. 16.

(m) Lev.
26.33.34

(p) K.

15 v. 12.
37.

(r) Kis
15 v. 12.
38.

(s) Zach.
8. 23.

(t) Törv.
5. 15.

ellen káromkodot; s-hát most, büntetetlen kellé az
Vrnak azt el-szenvedni? A' Szombathnak penig
meg-illése, ô mely fok helyyeken Innep rontás, s-
az Vr Napján erőszakot térel! Mellyért, bé kel
ennek tellyesedni: (m) *Mivel hogy nem nyugotà à ti
Szombatitokon à föld, à lessen, hogy pusztákkà tessem
Várositokat; akkor à föld-is meg-Szenteli az ú Som-
batit, s-pusztán ál, mig à ti Ellenségteknek földében
'ejendetek. Am Isten é fenyegetése szerezént, fok hel-
lyeken nyugzik ma à Szombath napokon törette-
ter, s-terhes szekerekkel meg-nyomattatot föld!*
Ha azért Isten minket olyakkà tenne-is, (n) *mint
Sodomát, Gomorrhát; à vagy mondhatnánké itiletű
ellen? Nem soha, mert vallyon s-hátráb maradté
à Sidókhöz való jo téteménynél Isten szerelme
hozzánk? Nem aránzom. Azok el-Feleiték azt,
mi-is nem emlittyük meg hálá-adálsal. Sok Nem-
zetségek között szedegette valà azokat magának
Isten, s-(o) *Idegen Istenek között hívá ki Abrahá-
mot. (p) Hetven lelkekből, (q) hat száz ezer Férfiakat
nyélesztete, úgy meg-szaporitá őket. Oly Hires-
neves Nemzetséggé tévé, hogy még az (r) Egypto-
miak-is hozzájok adták magokat. (s) Tíz Pogányok
meg-fogták egy Sidonak köntösét, s-ezt mondták
neki-e: El-megyünk veletek, mert hallottuk hogy az
Isten vagyon veletek. Vgyan (t) ki nyuitotta karját,
s-meg-erősítette kezét à Nagysagos Isten, s-úgy
hozta őket ki Egyptumból. Faitalan, s-csintalan
erkö.**

erhölcsöket pedig, (u) közel negyven esztendeig
fürte. Oly drága földön telepítette vala őket meg,
mely (x) Patakokat, s-forrásokat hozott, busát, árpat
Szőlőt s-mézét termet. Mellyen Semmi fogyatkoza-
sok nem vólt; vasa bűvön, s-hegyeiből feles érts ki-
kólt. Egész Napnak kellene el-fogyni, ha à Ma-
gyar Nemzetséghez, à mennyei Felségnek jó aka-
rattyát kezdeném bé-hozni. De, mi lún? (y) Meg
bizakodánk, meg-kövéredénk, s-Isten ellen rugodo-
zánk. Melyért már, ha à Pogány ellen, Isten meg-
segéll-is, de erre fog nézni: Hogy az Istent meg-
buzosított Magyarok meg-sepregettsék; mint
régén az úter, pulztában haragra ingerlet Sidosá-
got bé nem vivé (z) Canasában, mig abban à bü-
nös Nemzetségben tartá. (a) Azt is meg-vára
Hogy az hetven esztendők folyási alatt jól meg-bijáno-
sodgyanak à Bálványokat földökben tisztelt Babylo-
niai Sidosok, s-új magb támadgyon. Ezt akarja azért ma
Isten, mi túlünk ki-venni; hogy ha, mondgyuk-é
ezt egy másnak valóságos cselekedettel: (b) Fer-
tek Térjünk meg az Urhoz! mert ű szaggatott meg,
és meg-gyógyit minket; mert, nyilván, (c) két, s-har-
mad nap mulva feltámadt, s-meg-elevenit minket. Ha
ennek nem leszen foganattya, ű-is ezt fogja mon-
dani: (d) A' ki Halálra való, mennyen Halálra; s-à
kit fegyverre intéstem, siessen fegyverre. (e) Am le-
gyen! Cselekedgyék úgy, à mint neki jobbnak tetszik.
(f) Jo az Urnak beszéde! Mind az által; az ű hoz-
zá meg-

(u) Csel:
13. 18.

(y) Törv
32. 15.

(b) Hofe
6. 1.
(c) 7. 2.

(d) Ier.
15. 2.
(e) 1 Sam
3. 18.
(f) Esa:
39. 8.

zá meg-térteknek lelkek az élet csomójában va-
gyon. Miért vallyon?

Oka à **M**Ert, Eggyik az, *Isteni*, s-igaz Hadat viselnek.
Tra- Ha valakik à (g) *Magistratus* Hatalmasságának
ctá- ellene támadnak, m^o vel *Isten* rendeléset erőtelenítik,
nak. ffélék ellen való Had-viselés, igaz Had-viselés.
(g) *Roma* Ha kik Testeket oltalmazták az árthatoságtúl, hel-
13. 2. lyelsen cseleketzik; mert (h) minden állatban belé
(b) *Cicer*: oltotta azt à Természet, hogy magát, életét, s-Testét
1. *Offic*: oltalmazza. (i) Az Ember bűrt ad à bűrért, és minde-
(i) *Iob*: nekét valamine vagyon, életeért adgya. Kikkel (k)
Jonas hajókázik vala, mindeneket à Tengerben
sagyigálák, csak életeket tarthatnák meg. (l) A^o
pibconiták, tellyeséletekben, csak vizet mereget-
nek vala à Sidoknak, s-fát hasogatnak vala, mert
azzal életeket oltalmazták meg. Nem izégyenlé
(m) *David* Bolond à tenni megát *Achis* előtt, csak
21. 13. hová hamaréb szaladhasson el onnét. (n) *Bensadad*
(n) *I. Kir*. kötelelet vete nyakában, ugy kéméllé életét. Más-
20. 30. képpen nagy hitű, mind az által nag-félelemre ju-
(o) tot (o) *Abraham*-is, inkább akará Feleségét kárban
12. 13. hozni, hogy sem Eletét el-veszteni. Igaz Had-vi-
selés vagyon hát ott, holott Ember Eletet oltal-
mazza. Igaz úgy az-is, mikor à jó Fejedelmek
vagy (p) *Fobbágyokat*, s-alájok vettetteket akarják
(p) *I. Sam* Haddal à Pogány ellen védeni; mint *Vrunk*-is szól
11. 11. vala: (q) *Ha az én Országom è világbul való volna,*
(q) *Iani* (igy
18. 36.

(igy monda) az én Szolgáim hártzolásának; az az, az
 én országomat oltalmaznám azokkal. Vagy, à Po-
 gánytól az Erővel el-vót jó (r) Földet, s-Uárakat
 vizsza venni. *Aschab-is* nem tartá gonofságnak:
 (s) Ramot's Gileadot recuđerálni, à Syriai Királytól.
 Nem *succedála* ugyan jól dolgá, mert Istentől el-
 szakadot Ember vala, s-ez-is lún az oka. Efféle
 Igas ügyben, vallyon s-nem oltalmazza-é az Had-
 viselőknék *Lelkeket* Isten, ha szinte másképpen à
 Pogánynak hártat kel adniok-is? *Másik az;* (t) óvé
 à *Lélek*. Nem à Testből fakasztotta azt; hanem,
 (u) maga *lébellette* Emberben. Mint (x) *Abráham-*
nak meg-billyegezé *Jesét* à *Környül-metélkedés ál-*
tal; ugy Isten è pecsétet ütötte à *Lélekre*: (y) A'
 Mennyei Csásáre az! Nincs è vilagon semmi (z)
 drágáb à *Léleknél*; még sem *Curálna-é* Isten? (a)
Lelkünknek Pásztorá az ú Szent Fia; s-még-is *lel-*
kek nélkül hadná-é ennek Pásztori bottyát? A' (b)
Lélekben vagon à *Menyország*; (c) *abban lakik* à
Szent Háromság; as (d) *Égnek ott nyilik meg kapu-*
ja; csak el-verné-é hát magától? Nem, sőt inkább:
 (e) A' *Lélek meg-tér az Istenhez, ki azt adta volt.*

30. 17
 (s) 1. Kir. 22. 3.
 (t) *Ezeck* 18. 4.
 (u) *Ter.* 2. 7.
 (x) *Ter* 17. 10.
 (y) *Mat.* 22. 21. 1
 (z) *Mat.* 16. 26.
 (a) 1. *Pet.* 2. 25.
 (b) *Luk.* 17. 31.
 (c) *Ian.* 14. 23.
 (d) *Solt.* 24. 7.
 (e) *Pred.* 12. 9.

I. Igaz ügyet, s-Isteni Hártat csak most emliték, ó
 Könyvhullatafoknak félszkel Idegeneknek
 csudája! s-à Szülési Fajdalmat tellyességgel el-ért
 izegény Magyar-Kereiztyén-Haza! Im az (f) *Sá-*
boruságnak, s-dorgálásnak Napjára jutottál, s-nin-

Házt-
 nok.
 (f) *Ess.* 37. 3.

(g) Ier. 23. 9. sen édes Anyádnak ereje a Szülésre. Im, (g) mint a
 Kőrmös Madarat, ugy kergetnek tégedet a Sok Ezer
 b Madarak; s-hova szalatz, s-mittész? Bár Fere-
 mus-^{(o) Jer.} 9. 1. ^{(i) Jer.} 15. 17. ^{(k) Mich.} 1. 8. ^{(l) Sir. 1. 1.} ^{(m) Eze.} 17. 3. 4.
 mus-^{(o) Jer.} 9. 1. ^{(i) Jer.} 15. 17. ^{(k) Mich.} 1. 8. ^{(l) Sir. 1. 1.} ^{(m) Eze.} 17. 3. 4.
 ká változzunk; (h) szemünk, sebes Patako-
 kat folyon ki, senki láttára, (i) csak egyedül üllünk;
 (k) mint a Sárkányok, sirjünk, s-jajgassunk mint a
 Strutz-madárnak fiai. (l) Pufzán ül már a Varos;
 mert, (m) egy nagy-szárnyú Sas-keselyű, elszedé a Ce-
 drus fának tetejét, s-az ű földében vivé. Sok Ezer
 Szegény Magyaroknak, keze hátra kötve, porá-
 zon fűgve, s-à Sűrű verés miat merő-vérben fagy-
 va, kelle szokot édes laktok földökrül meg-válni-
 ok, s-à Neszter s-Neser között Tatar Csámnak, Hám-
 ját vonniok. Mellyet, ó könnyen tartot Testek;
 (n) Esa. 22. 18. ^{(o) Esa.} 10. 19. ^{(p) Sir.} 1. 1. ^{(q) Hos.} 7. 9. ^{(r) 2 Kir.} 15. 19. 20.
 bezzeg nem szoktatok vala! (n) Mint a Tekét, el-
 s-ömpölygete Isten Téged messze földre; s-oly ke-
 vés számra jutata, hogy többire (o) egy Kis Gyere-
 mek fel=irhatna téged. Nem csak (p) a Tartományok
 Fejedelmének adó-fizetőkké; hanem, csak nem o-
 dalún nagy darab (q) országnak ereje, kincse. Ad-
 dig (r) akará magát Menasém, az Izrael Királya,
 birodalmában meg=erősitetni; Pulnak az Assiriabéli
 Királynak kelle a Szegény országnak ezer mása esűstöt
 fizetni, és így Sido országnak évvel halóva lenni.
 (s) Siral. 2. 15.
 (s) Az ű kezeket egyben csapják a mi Ueszedelmün-
 kőn, kik által mennek az uton; s-üvöltének, s-fejeket
 csóválván ezt mondgyák: Ezé az a Varos mely felől
 azt mondották: Besszeg szép! s-ez egész földnek örö-
 me!

me! Nyilván ⁽¹⁾ Sionnak Leánya, kel te néked ezért
 ezzel nappal *sirnod!* De à mi leg-inkáb sziveinket,
 mint éles-tőr, szaggattya: ^(u) A' mi *Eletünk,* az
 Vrnak meg-kent *Királya meg-fogadtaték* à Törben,
 kifelöl azt mondtuk, hogy az ú árnyékában élünk à
 Pogányok igája alatt. Oh Istenünk! Istenünk! s-
 mit tegyünk? Bezzeg jól járának, kiket ^(x) à kő-
 vetkezendő veszedelem elöt el-izólitál! Nagy áldá-
 fodlún Vram ^(y) *Fosiáson,* hogy ütet *Attyaisoz taka-*
ritád, s-à nagy-veszedelem elöt *Koporsójában béke-*
séggel vívéd! Idő folyva, sokakat meg-izánál né-
 ped közzül, ^(z) *ágyas házokban bocsátád,* s-à mind-
 gyárt következő *harag elötüket el-reitéd.* Ezek köz-
 zül való vala, az el-siető veszedelmet meg-Propshé-
 tált, ritka példájú ^(a) *HOLDA Afzony;* kinek, ha è
 romlás szeme elöt löt volna, alig ha ily veszély
 nem követte volna: ^(b) *Ha meg-láttya, hogy à Gyer-*
meke nincsen, meghhall; és ekképpen à mi Anyánk-
 nak vénségét, nagy keserűséggel juttattjuk à kopor-
 sóban. E' Nagy meg-becsülhetetlen kárnak, s-izór-
 nyú romlásnak, vallyon s-mi lún oka? *Isteni Had-*
rul beszélgeték hiszem! **A Z ISTENI-HADNAK**
SZÚK VOLTA. Vallyon s-mellyik az? Ez; mert, ha az
 Had-indításban nem-is, de vétkeztünk az Hada-
 kozásnak *modgyában.* Talám erónkben biztunk,
 s-Istentül segítségét nem-kértünk. Efféle sikkal-
 zás-veszté régen az ^(c) *Izraelt.* A' vagy; ha Csatára
 mentünk-is; Ki tudgya, nem távoztattuk el, az ha-
dako-

(1) 181

(u) 20

(x) Esaa
57.1.

(y) 2. Kir
22. 20.
Vala ez,
à Tekin-
tettes

RAKOCI
SIG-
MOND.

(z) Esa.
26. 20.

(a) 2. Kir
22. 14. 16

E' vala,
à Méltos-
ságos
Fejedc-
lem A-
szony

Lo-
RANTFE
SUSAN

NA.

(b) Terē.
44. 31.

(c) Iuda
20, 18,

(d) Törv
23.9.

(e) 2.
Kronik.
20.3:

24.10.

(g) Törv
20.4.

(b) Iosf
2.13,

dakozásban forgo Isten ellen való bűnöket, noha meg-mondatot volna: (d) *Mikor Táborban szállász à te ellenséged ellen, meg-örizzed magadat minden gonosztól. Meg-eshetet ez-is; nem mentünk Josaphát-tal az útközetre; ki, (e) à Teméntelen Sokaság ellen, tellyes szivébül keresé meg az Vrat, s-Bűjtöt hirdete az egész Judának; hogy az által megh-ilmerné à Nép, temérdeki vétkér; s-à büntetés el-háritásáért melegjebben könyörögne. Efféle dolog-is foroghatot fen; mert hirtelenkedtünk az Haddal. Ollyankor, ha az Izrael Királya, Joas élt volna, az ellene támadni akaro Juda Királya, Amastát igr dorgálta volna meg: (f) *úly veszteg hársadban! Mi-ért támasztasz gonoszt, hogy mind magad el-veszsz, s-mind Judát magaddal együt el-roncs? Vgyan-is, mindeneket elsőben meg-kele próbálni, s-ugy az Hadakozáshoz fogni; mint à jó Orvosok; hogy addig, nem metzik Embert, valameddig az egész Test nem periclitál. Bizonyára igen szükséges à Táborban à Szilai életnek meg-tiltása-is; mert minnyájan azt akarjuk, hogy ollyankor, (g) à mi Urunk Istenünk mennyen el velünk, Ellenségink ellen való hártolásra; ha penig à mi Táborunk, Menedék-helye leszen à Gonofságnak: (b) *Nem álsat megß Israel az ú Ellenségi elöt, mert magát átokkal ferteztette meg; s-mind addig sem leszen Isten velünk, mig à Gonofsagot ki nem gyomlállyuk. Halznos à jó viréz az Haddban, de leg-hasznosab az Isten. Megyelmes***

mes jelen-lété. Iaj! s-mély nagy, *Te Deum lau-
damus*.-tis kellene a diadalom után énekelnünk!
Melchisedekkel, az *Abraham* Nyertességének így
örvendoznünk: (i) *Aldot legyen a Magasságos Isten*,
kitégedet oltalmazván, *Ellenségidet kezédben adta!*
(k) *As Hálá-adásunk völgyében gyűitenünk a Népet*
Josapháttal, s-ugy közzönnünk meg süveg-le-veve
Istenünk jó akarattyát. Nem utolsó Vétek itt, a
máloknek meg-nyomorítása-is. Vitézek! Vité-
zek! (l) *Senkit meg ne roncsoztok; hanem, meg-elé-
gedgyetek a ti Soldatokkal*. Mondgyátok inkább ezt:
(m) *Pénzen adgy énné kemeléséget, hogy egyem; vi-
zet is pénzen adgy, hogy igyam*. Mert másképpen:
(n) *Csak egy lebetetlen, hogy azok a Vitézek boldogul*
*hadakosbassanak, kik uti-költségül, átkokat, s-könyv-
sullatásokat vesznek magokra*. Régen ilyen Tör-
vényt adának ki: (o) *Ha Kapitány akarsz lenni, Fla-
dadra Szorgalmatos gondod legyen. Még csak csirké-
jét, vagy juját se vegye el senki másnak. Szülejét,*
vetését, meg ne károsítsa. Az *Ellenségtől nyert pra-*
dából, nem a *Szegény Ember* szármából kel élni. Itt,
mind a Nagy Méltóságok kényszerítetnek meg-
fizetni igaz Haza-fiainak; (mert kicsoda érdemli
inkább meg a jófizetést, mint az igaz Vitéz?) mind,
ha az hirtelen nem lehet-is; kényszeríti Isten a Vité-
zeket, az *Ellenségtől vót Prædából* élni. Ha igaz
Vitéz-Ember vagy; Táborozásodban, (p) *ne vagd*

(i) *Terem*
14. 20.

(k) 2.
Kron.
20. 26.

(l) *Luk.*
3. 14.

(m) *Törv*
2. 28.

(n) *Gre-
gorias lib.*
6 cap. 12

(o) *An-
relianus*
Imper.
*apud Vo-
piscum.*

(p) *Törv*
20. 19.

E

tiltot.

tiltot: Nem à Természet; hanem, Ellenséged ellen ked Hadat viselned. Mi hasznát veszed annakis; ha à meg-győzettekén felleltéb kegyetlenkedel?

(9) Törv.
20. 11.

Parcere
subjo
ctis.
& debel
lare
super-
bos

(9) *Hogy ha a Nép, mely vagyon à Városban, békeséggel felel te-néked, s-meg-nyittya à kaput; adó-fizetők legyenek, s-szolgállyanak néked. Hát ha nem akarja? Meg-badgyad az Afszonyi-állatokat, à Kicsinykéket, s az oktatlan állatokat még-is, ha à férfiakat le-vágod-is. Még à Pogányok ellen való Hadban-is meg-hagya ezt Isten; mentül inkább à Keresztyének kö-zöt? Efféle drága, Hadi-Gyemántok nem-tündök-ékért, lesznek ám meg à sok félelmes szivek az Hadban! Vgy hogy, akar menyit mondgya-is az Hadi-Fű: (v) *Kicsoda félelmes szívű? Térjen bása!* De úk, még-is hátat adnak. Nem gondollyák ezt meg: (s) *Hogy à mérészség, erős kü-fal gyanánt va-gyon az Hartzon. Szegény Magyarok! Ezek lehetének nektek, ez el-mult Hadakozásban Szeme-tekben vért óltóitok! Kérlek, s-Istenért-is kérlek, jobban Bölcselkedgyetek ez után! Ez Vtakon penig.**

(9) Törv.
20. 8.

(s) *salu-
stus in
bello In-
guitib.*

II. 1. **E**Ddes Hazánknak, à sok Holt-Testektül meg-dögölsödöt Ege;à Vérrel bé-borult mező; à lok jo Magyar-Fejeknek meg-nyuzátok; à Teményteni *Rachéleknek* Gyermekek holt-Te-steken való Csúggedezélek, s- (v) *vigastalást venni nem akarások*, bokrofsan arra tzéloznak; hogy már valaha

(v) *Mat
2. 18.*

valaha egyszer az Igaz Magyarok, egyben Kötőt lélekkel, boszújukat az Ellenségben (ha lehet) meg-állyák. Ne halgasson már Hüvelyében, á Fegyver; nem kel ^(u) *kapákat á szablyából, s sarlokat á Dárdából csinálni, Ellenben legyen most. Sőt á kik igaz Dávidi-lelkűek, (x) á hegyeken meg-sebesítették el-bullásokat azért írásák, hogy már valaha á Juda fiai-is, a kéziből való lövésre szokjanak. Oh bizony ideje volna már egyszer magunkat oltalmaznunk ! Hunyókáló szemeinkből ki-úthetné nyilván az álmod, enyi feles ország Kulcsainak el vételek, szép Váraink erővel hatalommal való el-foglalások. Nem száná (y) *Sichem, vérét, Dináért*; hát mi, miért kedvezünk kényes Testünknek szép Hazánkért ? (z) *Szomorú vala Nébemiának országja* kedves jó Földeért; hát nekünk, miért nem esik meg Szívünk, marokni Határunkért ? Csak Afzony vala *Eszter Királyné*, de még is, így busong vala Szive, á Sidokért : Oh, ^(a) *micsoða Sémekkel nézhetném azt á Nyavalyát, mely következnek Nemzetiségemre, s-hogy szemlélném az én Áttýámfiainak veszedelmeket ?* Ha *Moses* ki-vánsággal vállalta, az ^(b) *Isten könyvéből való ki-töröltetését ;* Pal Apostol, nyereséggyanánt tartotta, ^(c) *Atiyafiért, átokká való lételeét ;* ó halsa meg már efféle Szletzke á mi el-tunyult, elménket-is: ^(d) *Mi nekünk is adunk kel Eletünket, á mi Áttýánk fiai-rt. Menyi Esztendeje már annak, hogy á Magyarok Istenek**

(u) *Esa.*
2. 4.
(x) *2. Sam.*
1. 18. 19.

(y) *Ter.*
34. 24.

(z) *Neb.*
2. 30.

(a) *Esh.*
8. 6.

(b) *ki-jöv.*
32. 32.

(c) *Romi.*
9. 30.

(d) *Ian.*
3. 16.

(e) *Esa.*
37. 1.

(f) *Esa.*
36. 20.

(g) *Philip*
2. 21.

Valóban
pro no-
mine!
mert hi-
rűnket,
s-nevűn-
ket oltal
mazzuk,
ezekkel.

(h) 1. *Ion.*
2. 18.

(i) 1. *Tim.*
4. 1.

(k) 1. *Cor.*
11. 19.

nének egyetlen egy Fiát, gyalázattal illeti a Pogány? Bizony, bizony, igen méltó; hogy (e) *Ezechiás meg-fárgassa ruháját, Rabsakénak é káromkodó szavain:* (f) *Nem Szabadítja meg az Úr (a ti Christustok) Jerusálemet az én kezemből.* Az ide tartozó Vtmutatásra valok ezek. (1.) Ne Vralkodgyék (a nagy-Istenért) már többé enyire é két *Pro-nomen* a mi Szállásinkon: NEUM, TUUM. Ha csak a (g) *magunk Hasznait keressük, s-nem a Christusét,* Hazánk árulói leszünk. (2.) Ne legyen a lelki-ismereteken való erőszak-tétel. Isten Vralkodik azokon csak, nem Ember. Sok Ezer Pogány vesztet volna eddig; ha a Keresztyének közöt, afféle dolgot vitató Emberek nem Nyughatatlankodtak volna. Régen (h) *el-jött már az utolsó Idő;* melyben; (i) *hittűl való szakadások vadnak, s-lesznek-is.* Soha nem nyommazthatod úgy meg a Lelki-ismeretet, hogy é ki-mondot *Régulát el-roncsad:* (k) **SZÜKSEG MEG-LENNI AZ HASONLASOKNAK.** Hadd Istenre a *Religio* dolgát; mert ki mutattya ez áldot Nap-fény, az *Atomusokat-is.* Most ezt ird fel haznodra: Az Okos elmék ezt mondgyák; Ha a Testnek táplálására fokot kereső kezek; nem segéllik, csak a kézkeresményéhez támaszkodó rest Hasat, űk-is el-száradnak. Ved hozzád te-is é gyógyító *Pilulát:* *Bizony én igaz Magyar, segitem a Magyarát.* Ez is már it a Dolog.

H. Va-

22

I I. Valaki Keresztyén nevet visel; tartozik köz-jóra bocsáttatot Lelket-ishordozni, és így Isten ügyét elől-mozdiddogalni. Ha Ióság vagy on á Keresztyéneknél, nem kel annak meg-szoritodni; hanem, másokkal-is magát közleni, mert a lónak ez az ú Virága, hogy azt másokkal-is Illatoztassa. Miért nem emelnök á Napra Szemünket, mely az ú Világát nem tartya magánál; hanem, egész è Világgal közli? Sőt, többet világol másnak, hogy sem magának. A' kezét-is job el-vágni, hogy sem a Fú forogjon veszedelemben. Az Ember sem magának születt, mert másképpen nem volna *Társalkodo-Allat*. Mások javáért köszönt bé è Világra. A' mi Szegény Hazánk s-Edes Baráink oltalmazásokért, születtünk egyikért. Ighen Beteg Maga-Szeretet az, mely csak a maga saját Cselekedetinek *Centruma*. Minden Magános-Embernek meg-maradása, bé-rekeztet a közönséges joban. Az Emberben, valamely Elet-tartó Réz, Fú, vagy Sziv, ha gonofzul vagy on, az egész Test nyögh akkor, Magában egy Csep viz, igen Erőtlen, de a loka, nagy dolgot mivel, sőt *Oceanus* Tengert szerez. Kik a Természettül viseltetnek, ám bár csak ezeket gondollyák meg. Kik pedig valóságos Keresztyéneknek tartják magokat; s-Edes Nemzeteket, Vitezi módra, karjokkal s-karjokkal akarják oltalmazni; fogadgyák jo szivel, az így izólló *Uriaft*: (1) *As én Uram, s-Uramnak*

(m) Soli.
137. 5.

Christia-
norum
publici
Hostes:
requi-
ruat
publicos
Spiritus.

Isólgai mezőben vadnak, s-hogy enném, innám?
Vgyan el-tökélyed magadban ezt: (m) *Ha el-fe-
lelkezemruhad (édes Magyar Nemzetsegem) Je-
rusalem, felelkezzék el magáruul bátor az én job-kezem.*
A' Keresztyéneknek szorulása, az Isten Igyebaja.
Valaki, mikor, keresi á keresztyénség javát, ugyan
akkor fut-fárad Isten dicsőségeért-is. Oh ki ízép
dolog Istent akkor segélleni, mikor á Keresztyé-
neknek *succurrálsz!* Isten Teremtet-állattya vagy
hiszem, oh áldot Keresztyén! ha ki tagadod ma-
gadat Vrad igaz ügyébül, félre taszitod az ú Felső-
ge raitad való Fejedelemségét-is. Fontban vethé-
tetlen áldásival birtz penig ez áldot Királynak
minden nap; mellyek ugyan feredve usznak á Chri-
stus Iesus vérében. Miért nem esel már egy ízer ily
gondolkozóban Keresztyén Ember? Istenem!
Felsőged én velem ilyen Frigyet kötöt: *Istened
leszek én, te penig én Népem.* No hát bizony, szük-
ségnekem, á te keresztyén Népedet segéllennem
á pusztító Pogány ellen. Ne tarcsatok attul bár
Keresztyének! hogy az igaz Isten ügye, á Pogány
ellen elől nem megyen, csak akarjátok egy szivel.
Vgy tudom, mindenkor Iob-kéz felől ál á Ke-
resztyén, s-ú Győzedelmes az ellen. A' vég szok-
ta á dolgot dicsirni, s-Commendalni, nem á kez-
det, sem közép. Magad-is, Keresztyénül vallod
ezt: *Hiszem á Szenteknek Eggyességét!* Hát mi-
ért ta-

érttagadnád még-is ezt alattomban , kerefsztyén
Tagiaidat nem-segélvén ?

III. Immár à leg-nagyobbik Fegyvert kel
oldalunkra kötnünk , egész Kerefsztyénségül , à
Búrünket Testünk-rül le-nyuzot Pogányok ellen.
A' penig , à *Csatázó Kerefsztyénségért való Forró
Könyörgés.* Ha è nem leszen , bár semmi külső
Fegyver ne legyen Készen. E' volt az Isten Népe-
nek , mindenkori Kerefsztyén szokásában , az Iste-
ni Tiszteletnek Izi. Vgy nem hagyhaták ezt el ,
mint régen à (n) sőt az *áldozatban.* Ezért Tanácsol-
taték , amà Szennyében régen hevert Várośnak-is
ez: (o) *Kiálcasatok az Istenhez szüntelen.* E' jellel tété-
tik félre , Isten számára à *Kegyés Ember;* ha ú , még
(p) *Ellenségjért-is Könyörög.* Igazán Nagy-At-
tyai nevet érdemelezett (q) *Abrahám* , hogy ú még
à *Latrokért-is' meg-cselekedte azt.* Menyivel in-
káb izúkséges , Isten Népeért à (r) *Törésre állani!*
Az Isten Haragra változot (s) *ortsáját meg-kérlelni!*
(t) *Dáviddal* , à romlot Népeért fohazkodni! Ki-is
ugyan le-esék véneivel egyűt *Ortsájára.* *Aron* pe-
nig (n) *fűstölésre szerszet edényét* ránta , hogy engesz-
tellye az Engesztelendőt. Éfféle *Kegyéség-Gya-*
korlást meg-lehet ugyan à *Köz-helyen-is* végben
viñi; de , zörgéstül űres helyet-is kel eñek rendelni ;
hogy Sidó (x) *Eřber* Afzonyal , ki ki , hozzá tartozó-
ival egyűt , *bűjtöllyön.* Ilyen igen szoros ügyben ,
(y) *meg kel kinek kinek Iřtè elót jelenjjs.* (z) *kicsiny-*
tűl

(n) *Levis*
3. 13.

(o) *Ion.*
3. 8.

(p) *Mal.*
5. 144.

(q) *Ter.*
18. 32.

(r) *Solta*
106. 23.

(s) *Kisjű*
32. 11.

(t) *1. Kron.*
21. 16. 17.

(n) *Szám.*
16. 46.

(x) *Eřb.*
4. 16.

(y) *2. Kro.*
20. 13.

(z) *1. lan.*
3. 5.

- túl fogva nagyig à Szomoru Sziv Gyászlát fel-
 őltözni. Miert vallyon? Mert à Feles-Számbúl
 álló Buzgó Gyülés, Istentül-is feleleseb kegyelmet
 nyér. Mikor az (a) *Egész-nép Isten Házában me-*
 20. 26. *gyen, ot Nap-estig sir, s-Bűjtőlis az Ur előtt; igen*
 (b) *Esa.* nyertes leszen. Ezt ne csudáldsenki! Mert (b) *I-*
 5. 26. *sten emeltet ellenünk Zafslótà Pogány népekkel; ú-*
 tet-is, illetihát ez; hogy mint à Tenger kevély
 Habbait, az ú kemény Fel-fuvalkotságokat-is, igy
 meg-dorgállya: (c) *Továb ne meny, csak eddig! im ez*
 38. 11. *én hatalmám, ellene ál à te Kevély Habbaidnak. I-*
 (d) *Dan.* sten, s-Felséges Isten! mely igen (d) *fontban meg-*
 5. 17. *mérettetet Enosok vagyunk itt! Az Haraggal kö-*
 zinkben jövendő Isten ellen, kicsoda az, ki remén-
 kedésével, (e) *Gyepút fonn? Maga is, ugyan csu-*
 21. 30. *dálkozik ezen; hogy nincsen oly Adam, ki (f) ma-*
 (f) *Esa.* *gát kösbén vetné. Talám nincsen tudtodra még*
 59. 16. *lámbor Keresztyén Magyar, à Másokért való Kö-*
 nyörgésed Ereje? Még nem-is voltrál, mikor ez i-
 ratott: hogy (g) *Moses el-fordította Pharaborúl Isten*
 (g) *kij. 8v* *plágáját. Eleidrül hallottad: hogy az (b) Achab Föl-*
 8. 13. 31. c. *dét, az hozzánk hasonló Illyés Imadságára, fel-szaba-*
 9. 33. c. 10 *ditotta Isten à szörnyű sáradság alól. Vallyon s-*
 18. 19. *mostan-is; szives, s-sűrű reménkedéledre, nem*
 (b) *lak.* *mondhattya-é ezt à Pogányságnak: (i) Elég már,*
 5. 18. *hadd el! Nyilván meg-cselekedheti; (ha onszol-*
 (i) *2. Sam* *lod) mert ú Hivei ostromlásokra meg-köttetik, s-*
 24. 16. *ugyan igy kéredzik: (k) Bocásf el Engemet. Ne*
 (k) *Te r.*
 23. 25 *szóly*

Izóly bátor itt így: (l) *Istent-Győző volt az; s-azért*
hajtsáta meg Isten Szivét. Mert; minden Keresz-
tyén Ember, (m) Isten-Israele. Más az; hiszem te,
(n) Felebarátodnak, szereszetz könyörgésseddel Bün-
bocsánatot; (o) az Halált nem illető dolgából, hozsátz
ki Eletet; Hát, nem nyerhetnéle külső Békeséget,
 édes Vérednek; s-Nemzetednek? Holot, oly drá-
 galatosok Isten Szeme-fénye előtt a lelki-Izraeliták;
 hogy úk, ugyan (p) *Israel Szekerei, s. Lovagai. Me-*
rő Lotók ezek; kik valameddig Sodomából ki nem
 mennek, (q) *nem vesztéti Isten addig el a Varost.*
 De talám nem könyöröghetz? Oh bizony szomorú
 hát sortod ez aránt! Mert, annélkül szűkölkö-
 dől mellyel meg-kellene szorongatásban esett At-
 tyád-fiait segéllened. A? (r) *Szűkölködő Szegént,*
 tartozol eléb-gyamolitani kezed édes munkájával;
 nyilván, méltób könyörgésseddel! Az ú édes Nem-
 zerekért ritkan *Imádkozok sem találnak itt magok-*
 nak menedék helyet; mert úk szokták Istent, (s)
nem mindenkor segítségre hívni. Maga, vaj-ki bú
 Könyvet facsarnak Isten szeméből ki; mert a Nagy
 Felség, ilyen panasz nélkül azt nem-túrheti: (t)
Jakob! nem hiszsz Engemet segítségül, sőt inkább meg-
fáradtál én bennem Israel! Am lársad, ha ugyan ef-
 féle, Nemzetedért való Ritka *Könyörgésben Gyö-*
 nyörködől! de, tudtadra legyen: Hogy az Har-
 tizon El-eset Magyar-Virézeknek, véreket, méltán
 tulajdonithatty a neked Isten; mert lá hogy, nem

(l) 1. 28.
 Hof. 12.
 4. 5.
 (m) Gal. 24
 6. 16.
 (n) Iak
 5. 15.
 (o) 1. Ian.
 5. 16.
 (p) 2 Kirj
 13. 14.
 (q) Ter.
 19. 22.
 (r) Rpb.
 4. 28.
 (s) Iobz
 27. 10.
 (t) Ejsz
 43. 22.

hartzoltál érettek Imádságodban. Nem kicsiny E-
 fet, az Eletet megtartó Ezközökkel nem élni, ho-
 lot Hatalmadban vagy az. Nagy jele-isafféle, az
 Isteni félelem nem létének, à Iob Baráttya ama mő-
 dásfazerént: *(u)* *Bisonyára te az Isteni felelmet semmi-
 vé akarod tenni, hogy az Istenel való beszélgetést
 nem akarod.* A' Könyörgés volna ám az! Oh nagy
 Isten! bár ne csudálljuk, hogy à Pogányságnak
 ekkediglen hárat adtunk; mert, Könyörgöttünk
 ugyan, de még is az Ellenség meg-futamtatot ben-
 nünket, s-csak ily panaszt tőttünk: *(x)* *Meg-ve-
 tettél Uram mostan minket, s-felette meg-gyaláztál;
 nem jövéél ki sereginkkel; hanem, meg-futamtatál min-
 ket Ellenségink előtt.* Eleget Kiáltoztunk; de mind
 ennyi sűrű reménkedésinkre-is, *(y)* *bé-dugta Isten
 füleit;* s-népének könyörgése ellen való haragja
 miat, *(z)* *fűst ment ki orrából.* A' Buzgoságtalan-
 ság volt egyik oka; mert, *(a)* *nem kerestük tellyes
 szívvel az Urat.* *(b)* *Nem költögettük magunkat fel,
 à foházkodásokra.* Mint az Három Tanítványok,
(c) *Aluszték onok valának Vrunk Szenvedésekör;* így
 mi, Christulunk Tagjai Szorongattatásit, alig ha
 Szem-hunyva nem néztük. Az Hit-nélkül-való-
 ság-is veszedelmes ez aránt; mert Szent *Jakab* *(d)*
kétkedé-s nélkül imádkoztat. Meg-veheti itt lelki-
 hátát az Hit; mert, Istené az a Nép, mellyért Imad-
 koznunk kel. Tegyük le bár ezt; hogy à Magyar
 Nemzetség oly vétkes, mint régen *Sodoma*; de,
 ugyan

(u) Iob.
 15. 4.

(x) Solt.
 44. 10 11.

(y) Sir.
 3. 8.

(z) Solt.
 30. 5.

(a) Ier.
 29. 13.

(b) Esa.
 64. 7.

(c) Mat.
 26. 38.

(d) Iak.
 1. 6 7.

ugyan több (e) Igasak találtnak abban, hogy sem
 ebben. Esigy nagy oszlopok gyanánt lehet ez a
 jó Lelkeknek: (f) *A te nevedről neveztetünk*
Uram! ne hadgy azért el minket. Hát ha még, a ma-
 gunk Romlását meg nem-ismerhetésnek kellene
 kérdésben jüni; mit mivelnénk? Mert, (g) *Szivnek*
Plügáját kel gondolkodora venni. Mi nem sze-
 rez efféle állapot Bizodalom-nélkül-valóságot!
 mert, mentül inkább Feje-haitva sirdogal az Isten
Jzraele, raita történt Gonoszán; annal nagyob
 Erővel bir. Az hogy: (h) *Mikor Erötelen*, (maga
 tekélljét tapogatván) *akkor erősebb.* Lám, az Isten-
 Bainakja *Jakob-is*, akkor vün (i) *diadalmat* a Te-
 remtön, mikor (k) *Csipejének forgo-csontya* inga-
 doz vala. Háromszori vizsgálva verést szenvede,
 ama (l) *Kölyöki-nevezetet*, könyörgésével vizsgálva
 vert Afzony-is; de ollyankor esék ilyen szó: (m)
Óh Afzonyi-Allat, nagy a te Hited! Eddig vagyón a
 Könyörgés; imánár Sirni-is kel.

(e) Ter.
18. 32.

(f) Ter.
14. 9.

(g) 1. Kir.
3. 38.

(h) 2. Cor.
12. 10.

(i) Hos.
12. 4. 5.

(k) Ter.
32. 25. 26.

(l) Mat.
15. 27.

(m) 1. 28.

IV. Nagy Kú-Sziv viselés volna; ki Hazájá-
 nak eñyi kárán, s-az azt Szerző nagy rakás Gonof-
 ságán meg nem indulna. Hozszü *Catbalogust* irt
 az Irás efféle kefergökrül. (n) *Davidot fáradva*;
 (o) *Ezechiást nyögve*; (p) *Jobot*, *porban s-hamuban*
bánkodva; (q) *Manessest*, *igen meg alászva*; (r) *Es-*
drást, *Térdre esve*; (s) *Danielt*, *bánattal rakva*; (t)

(n) Sol.
6. 6.

(o) Es.
38. 14.

(p) Job.
42. 6.

F 2

F 31. 19.

(q) 2. Krö. 33. 12. (r) Efd. 9. 5. (s) Dan. 9. 3. 20. (t) Jer. 31. 19.

- (n) Mat. 26. 75. *Ephraimot, tsombját verve; (u) Petert, keferveesen*
 (x) Luk. 7. 38. *sirva; (x) Magdalenát könyv-csordulva; (y) Israelt,*
 (y) Esa. 61. 3. *Sionban sirva; ugyan ütet, (z) Könyvullatással mag-*
 (z) Solt. 126. 5. *vát vetve, adgya előnkben. Ezek, magok vétsé-*
 (a) 1. Sam. 15. 35. *gét kefergették. Találkoztak olyak-is; kiknek, à*
 (b) Solt. 119. 136. *mások Bunei szerettek faggatózást. (a) Samuel,*
 (c) Jer. 13. 17. *siratta Sault; (b) David szemébül, árvizek folyásá*
 (d) 2. Pet. 2. 8. *származtak, à Nagy Isten Törvényi meg-nem-Tarto-*
 (e) Luk. 19. 41. *ért. (c) Feremias a Nép kevélységeért, reitek bel-*
 (f) Ian. 15. 15. *tyekben sirt. Amaz (d) Igaz Lot's, lelkét gyötri vala*
Sodoma gonofságáért. Maga Vrunk-is keferveesen
 (e) meg-jaigatá Jerusalem haládatlanságát. Méltan-
 is; mert, vai ki nehéz az igaz Barátnak, mikor szí-
 ves Baráttya, gyalázattal illetetik! Az Hivek pe-
 nig (f) Isten Baráti. Hát hogy ne esnék meg izi-
 vek, az ú édes Istenek ellen tót ezer s-meg ezer
 vétkekért? Szánnya az igaz Keresztyén, hogy en-
 nyi Millio Lélek megyen à Veszedelemre. Szive-
 esve gyötrődik ezen-is; hogy Isten ily keméllés
 nélkül rongálja az ú kedves Seregit. Ama Ke-
 gyes, s-jo *fostias* ki-izólitatván; (g) *Siratá ütet Fe-*
 (g) 2. Krö. 35. 25. *remias-is; mind az éneklő Ferfiak, s-mind az Assonyi-*
 (b) Neb. 8. 3. 4. *Allatok zokogják vala ütet. Ekképpen (b) Nebemi-*
as, à fogságból haza szabadult nyomorult Sidók
keferves forsán, sirdogal vala. Efféle drága Lelkű
Emberek, nem hagyának ám magok után ilyen
 (i) 2. Krö. 28. 22. *irást: (i) Valamikor az Ur Achazt veri vala, annal in-*
káb vétkezik vala az Isten ellen. Inkáb, nagy di-
 csire-

csiretire szolgál *Mosesnek*, ki noha elég kedvére tartatik vala *Párábo* Vdvarában; de mégh sem nyughaték, mig *(k)* meg látná az ű *Átkyofant*. Nem hadnának ám ezek minket addig alunni bocsátkozni, ha ezeket valójában értenők. Mert à magunk saját *(l)* álnoksági-is, csomóban pecsételtettek. A' közönséges vétekrül penig, ilyen irást találunk: *(m)* *A' Föld-népének utálatosságok, bé-töltöték è földet tellyességgel*. Vgy-is csordultig áll è szegény Hazában à gonofság mértéke; hogy az Vr, ugyan ezt kiáltya Angyalának: *(n)* *Indicsad Jarlodat, s-arafs; mert à földnek aratásra való gabonája meg-száradot*. De, ki kesereg ezen vallyon? Kevés igen. *(o)* örömmel tellyes orizágban lakunk; *(p)* *Ugaságban telhetetlen Városban nyugszunk*. Vgyan meg tiltottuk egy más közöt, hogy *(q)* *senki ne mennyen gyász ruhában, az Afsverus Király Udvarában*; oly boszizuságunkra vagyon à bánat, s-keserúség. *(r)* *Nem tudgyátoké, hogy siralmas lefsen ennek vége?* Hat ha ez Halhataatlan Emleketű Nagy Fejedelemnek véletlen el-esését meg-gondolnok, ki felet most *Parentálunk!* Már è valójában sirattathat.

(k) *Csel.* 26
7. 23°

(l) *Tob.* 14. 17.

(m) *Esd.* 9. 11.

(n) *Tick.* 14. 15.

(o) *Soph.* 2. 15.

(p) *Birak* 18. 7.

(q) *Esh.* 4. 2.

(r) 2. *Sz.* 2. 26.

III. **O** *H Fenes s- Gyalú Vidéke!* hova rúd à *Kéresztyén*, s- *Vitéz Fejedelmet?* Mit mivelétek *(s)* *Gilboa hegyei*, az *Isten Fel-Kenettének?* Azt kelle-è el-sikkasztani, ki az *(t)* *Oroszlánnal e-*

(s) 2. *Sam* 1. 21.

(t) 7. 23.

(*) 22: rősebb volt? Kinek fegyvere (*) a Pogány Ellenség
vérétől, s-azoknak kövér testektől, sósa hiában nem
járt? Legyen Szabad nekem-is Daviddal egygút,
Kegyelmes Vram, Fejedelmi Méltóságodat, a
Természert szerént való Ellenség ellen, Oroszlán-
sós hasonlitanom. (*) *Micsoda erősebb az Oroszlánnál?*
(*) Bir. 14. 18. Szem-kinyitva alszik ez, úgy vigyáz. Senkit nem
bánt ez, hanem ha elsőben mártól ingereltek. Az
előttök magokat igen meg-aláztaknak, kedvez ú,
s-nem támad rájok. Mások ólálkodván az *Orosz-
lánok* Eletek el-fogyása után, nem szaladnak úk el,
mert a nékiek, mint ilyen Nemes Teremtélek-
nek, gyalázattokra szolgálna; az úket Vadászók
előt inkább, lassan ballagnak, s-magokat az oltal-
mazásra-is képzitgetik. Ha mikor nékiek tenyé-
szédek vagyon; azokért erős buzgosággal csatáz-
nak; úgy hogy Eleteket-is sokszor Halalon cseré-
lik el. Felette hálá-adó Allatok-is. A' Historia
mondgya; hogy *Androdusnak* azért kedvezet *Ro-
mában* egy *Oroszlán*; mert, ki-vőtte volt meg-daga-
dot lábából a Tóvisset. Nem csalatom meg Ke-
gyelmes Vram! ha ezeket, Boldog Emlekezeted-
re hagyom. Mind Ben, mind Kivül, Hadad kór-
nyúl való fáradhatatlan vigyázásodat, s-éjjeli nap-
pali nyughatatlanságodat; hirdethetik azok; kik é
Virtus benned álmélkodva dicsirték. Hogy Alha-
tatos Hitednek meg-felelhets, s-az igen kevés
számra szorúlt Magyar Vitézeknek-is kedvezhets;
ám

Parcere,
subiectis
scit no-
bilis ira
Leo-
num.

ám többire Házadra várád üldözőidet; s-ugy kelle
 kés-kételen kardhoz nyulnod. A' nagy Túrést pe-
 nig, s-még Gonosz Akaroidnak-is, fellettéb való
 kedvezést, im mindenek kiáltyák! s-azt-is mond-
 gyák: Hogy ha *David*, (y) *Joabnak* *szorongatását*; (z) *Semeinek*
undok Szitkát; (a) *Saulnak* *szörnyű vétkeit*,
 el nem túrte volna; soha à Szegény Haza, s-annak
 Vitéz Fejedelme, így nem jár vala. Fel-támad ta-
 lám még *Salomon*, ki, à más-emberek (b) *vérét*, *visz-*
sza téríti *Joab Fejére*. Ily Méltóságos Fű, mint à
 Nagyságod Fejedelmi Széki, alig foroghata vala-
 ha nagyobb veszéyekben; Szivet, s-Hazát epefztő
 kekerúségekben. Mint à *Noe* Hajoja, csak hányat-
 tatál. Legközeleb ez utolso három, s-négy Esz-
 tendeidben, nevezetesbé, minden ünneen érdeklé-
 nek à kemény szelek. Minden felől csak ez jöven-
 dőlő szokot halgatod vala: (c) *Szó* *vagyon* *Nap-kelet-*
rúl, *szó* *vagyon* *Nap-nyugatrúl*; sőt az egész négy Sze-
 lekrúl. Keletrúl, ily *Edictum* vala: (d) *A' Szántalan*
Sokaság, à *ragadományért* *jú*; *hasonlatos* *sak* *à* *Nap-ke-*
leti *száraztó szélhez*; *es*, *sok* *szántalan* *Rabot* *gyűit*, *mint*
à *fővenyet*. Nyugat, ezt adá ki: (e) *Fordita* *à* *Jebova*,
nagy erős *Nap-nyugati* *szelet*; *mely*, *fel* *emelé* *à* *Sás-*
kakat, *s* *veté* *à* *veres* *Tengerben*. Valóban oda veté,
 s-el-veszté. (f) *Sáska* vala hozzájok képest, ez à
 marokni Nemzetecske; mellyet, nem veresben,
 hanem véresben öltöztete, addig fuva. Még Dél-
 rúl is Szél-zugás hallaték; mely, è szegény Magya-
 rok

(y) 2. Sz.

19. 5. 6. 7.

(z) 2. Sz.

16. 7. 8. 9.

10.

(a) 1. Sz.

26. 10.

(b) 1. Kir.

2. 32. 33.

(c) *Iosepb*

de bel *Iud*

lib. 7. c. 12.

(d) *Haba*

1. 9.

(e) *Ki* *jöv*

10. 19.

(f) *Szám.*

13. 34.

- (g) *Iob.*
1. 19.
(b) *Ier.*
1. 13.
(i) *Birak.*
16. 20.
(k) *Enek.*
4. 16.
(l) *Ian.*
18. 5.
(m) *Neb.*
6. 11.
(n) *2. Krö.*
32. 6. 7.
(o) *2. Tim.*
4. 7.
- rók (s) *Hlását még rendité, s-Fiaira szakartá.* Az
Eszak sem marada el; hanem, jó idején ^(b) *forró fa-*
sakat készíte; s-száját maga felől bagyá; hogy nézhef-
te az abban öntöt viznek, mind hidegségét, s-
mind melegségét. Noh, Kegyelmes Vram! ⁽ⁱ⁾ *rai-*
tad az Ellenség, s-mit mivelsz? Efféle, mindenek-
túl el-hagyatratot Szorongatásidban, csak így fe-
lelél hitzem: Hadjárjon Istenem! Legyen úgy
mint akarod! Nem banom; bár: ^(k) *Serkennyen fel-*
az Eszaki szél, s még a Déli-is jűjjon elől; mert tu-
dom nyilván, ha az én Testem *Kertecskejére fű-is,*
drága illatu Könyörgésim, s-Istenben vetet erős
bizodalمام, kezdenek *folyni.* Vgy-é, erős Szívű
Oroszlán, hogy nem Szaladál el? Elöl állal inkább,
s-ezt kérdéd: ^(l) *Kit keresztek?* Kevés Ember ol-
valta, hogy, Gyakor Fejedelmi-Fejek, magokat
vér-utára bocsásfak; de, a te Méltóságos Tekinte-
tednek, efféle mondás tertzék: ^(m) *A' vagy ilyen*
Ferfiunak, miné mű én vagyok, illik-e el-futni? Iob-
ban akarád, el-hanyatlot, s-iszonyú Számú Po-
gánytól Erejében el-szakadot Kisded Seregedet
így Vigasztalni: ⁽ⁿ⁾ *Erőssek legyetek, s-ne féllyetek*
a Pogány Afsiriusoktól, mert mi velünk többen vad-
nak, mint sem ú vélek; hogy nem mint Izép Dicsire-
tes Fejedelmi Coronádat a porban takarni. Iol
vagyon Kegyelmes Vram! ^(o) *Meg-hartzoltad ama*
Nemes hartzot! Talám nagy-vakmerőül? Vgy
tertzik ugyan némellyeknek; de, nem helyyetsen.

Mert;

Mert; nem (r) kisírté Istent; sem nem úte vakjában
 à (s) David három Vitésszel à Philiszeusok Táborára.
 Hanem; (t) mikor az Hegyekre vetette volna szem-
 ét, s-nem volna jobbonnan semmi segítsége; úgy eretz-
 kedék, è Világ előtt veszedelmes; de Isten adta, di-
 csőséges hartznak. Mely Boldog *Conflictusban*;
 Legyenek Aldottak Istentől örökké azok az (u) *Sat-*
van erős férfiak, (igazán csak kevés számúak) kik
 è Nagy-értelmű, s-nagy itiletű, könyhullatásával
 sok háboruiban ortzaját, asztatot Salomónnak, *Agyai*
környül voltak! Az *Elet Könyvéből*, soha ne töröl-
 tessek ki azoknak nagy emlékezetek; kik, ez Isten
 fel-kenettetéhez magokat, ilyenképpen köték:
 (x) *Él à mindenható Nagy Isten! s-Vram életére-is*
esküszöm, hogy valahol leszen à Fejedelem, mind élté-
ben, s-mind halálában, ott leszen à te szolgád-is. Ah
 Partosok! Pártosok! ha kik lehettetek. Im mely da-
 rabos beszéd, vadnak Davidnak felöletek: (y) *Él*
az Ur, hogy halálnak fiaí vadtok, kik megé nem öriz-
tétek à ti Vratokat, as Vrnak megé-kené Királyját.
 Nagy oltalmazást érdemle é Király, maga micso-
 da jóra becsültethetik vala? Vram Kegyelmes V-
 ram! jól tudá Nagy Isten azt, hogy é gyászos s-
 Hadi kisírtetidet, (z) *Hited mértéke szerént szenved-*
seted; ő Szent Felsége sem mére többet reád. Ma-
 ga oly probákban valál, mellyekben, alig hiszem,
 hogy Szent David löt legyen. Mert ű, noha Sivatag
 pulz-

(r) Kijöve
 17. 7.
 (s) 2. Sz.
 23. 16.
 (t) Sol.
 121. 6

Ezek kö-
 zöt legh
 Első volt,
 ama Ma-
 gyari Ha-
 zát, Vi-
 tész for-
 golo-
 dásával
 megho-
 zenditet,
 Tekinte-
 tes V R-
 F, Vitéz
 BARKOCZ
 ISTVAN
 Vram,
 kiért I-
 sten é
 Nagysá-
 gát örök-
 ké való
 Aldási-
 val éke-
 sicse!

(u) Enke
 3. 7. 20
 (x) 2. Sz.
 15. 21.
 (y) 1. Sam
 26. 16.
 (z) 1. Cor.
 10. 14.

G

pulz-

28

(2) 1. 57.
22. 1. 2.

(a) Solz.
142. 5.

(b) Csele.
1. 19.

(c) 2. 57.
18. 3.

(d) Plin.
l. 10. c. 2.
*Securus
maritur,
qui scit, se
moritur
venasci.*

pusztákban bujdoklik vala; sőt az (z) *A dullám* fetée
barlangjában vonta vala megh magát; de ugyan
hozza bocsátá, à *Vér* (zopó *Saul*, *Báttyait*, *Attya* *háša*
népét, à *Keseredet szivüeket*; *ugy* *hogy*, *négy* *szárra* *te-*
lenek *szegények*. De te túled *Kegyelmes Fejedel-*
münk, alig ha nem tilalmas vala, még jámbor (z) *szolga-*
idnakis, s-azoknak leveleknek, veled való *Beszélge-*
tések. Ha è jámbór *David* megh (z) *szorittatot*; *szalad-*
hatot *Achis* *hoz*; de *Egh* *alat* *néked*, *Dicsőséges* *Fe-*
jedelem! nem lún hol *Fejedet* *le* *haitanod*; csak
igy *foházkodál*: *En* *Istenem* *lásd* *meg!* *im* *nincsen*,
ki *engemet* *ismerjen*; *nem* *szaladhatok* *el*, *s-nincsen* *ki*
az *én* *életemre* *gondot* *viseljen*. Bizonyára *ugy* *va-*
la; s-*ez*-*is* *lún* *az* *oka*; *hogy* *mint* *Oroszlán* *barlagj*, *s-*
magadat *oltalmazásra* *készítgesd*. E' *Sutullá* *ki* *belő-*
led, *amaz* *Edes* *Nemzetedhez* *gerjedező* *szókat*:
Kész *vagyok* *egy* *bokrot* *meg*-*festenem* *véremmel*. *Ez*
Hazádhoz *gerjedező* *Lelkednek* *melegsége*, *téte-*
te *ilyen* *biztatást*: *Vitézek!* *Vitézek!* *az* *én* *Vérem*
sem *drágáb* *à* *Tiéd* *knél*. Oh! De bár, *azt* *à* *mezőt*, *hol*
el-*esél*, *nevezzük* (b) *Vérnek* *mezejének*. Mert;
csak *magad* *egyedül* *való* *Vérével* *is* *túl* *annyit*,
mint (c) *mitiz* *Ezeren*. *Amaz* *Arabiában* *termet*,
(d) *hat* *száz* *s-hetven* *esztendőket* *el*-*érbető* *Pbœnix*
Madár *felől* *hirdetik*; *hogy* *ú* *meg*-*óli* *magát*, *csak*
vehesse *fel* *ujjab* *életét*. *Im* *Kegyelmes* *Vram!*
kész *lúl* *Eletedtúl* *meg*-*válni*; *à* *Magyar*-*véren* *fel-*
nőt *Pogány* *Fegyverét* *örömmel* *rád* *várni*; *s-kész*
sziv *el* *ugy* *az* *Hartzra* *menni*; *mert* *tudtad* *jel* *ezt*:

hogy (e) az érdemi még a dicsiretet, ki Hazájáért (e) Cicero
készségszerűen. Nem egyszer kétszer ért ilyen
gondolat: Csak Vérem által szívattassék Saza ez Ha-
za Békesége, nem kémellem azt édes Nemzetemtől.
Országodhoz, s-az azt Keresztyén Lakosokhoz
való Háládatosságod, ám Halált szerze! (f) Meg-
tartád igazán Hitedet, nem gondolván sok gonosz
Akaróiddal. Mint a Fényes (g) Nap, mind jóknak,
s-mind Gonoszoknak szolgál; így kelle sok Haládat-
lanoknak ründöklened! Bár ugy legyen! Le ment
a Nap, s-ki tudgya, setétség következhetik e föl-
dre! El-eset a Fű; s-aligha meg nem hidegednek
s-halnak a Tagok-is.

29

(f) 2. Tim.
4. 7.(g) Mat.
5. 45.

E' Davidnak beszélet, Szent Afzony szavaiban,
vaiki nagy-része vagyon Nagyságodnak, Ke-
gyelmes Vrunk! Mi az Ur Hadát viselte azért
Nagyságod, bizonyosan által értik azt az egye-
nes Elmék! Oh mely szép Elogiumja vagyon Fe-
jedelmi Méltóságodnak ezért a Velencei Respu-
blicában, sőt, az Igaz Keresztyének közöt! Kiker,
ugy-is vont, a Nagyságod Pogány ellen Magát
s-Hazáját oltalmazó Kardgya, Fejedelmi Szívéhez,
mint a Magnes, az hol Válat érez. Bár egyéb ne
volna-is; nagy Isteni Had, az Isteni bizodalommal fé-
nyeskedő Had! Túled penig, Lippar-Csatádra
mentedben, hallattatot ilyen: (h) Paisom, bán-
tzelom, s-sisakom nekem az Isten! Oh Hadakozás-
ban igen ritka példa! Nem tűrhetem még-is, hogy

(h) Solt.
18. 3.

(i) Eph.
2. 14.
(k) 1. Kir.
1. 19.

(l) Ter.
50. 19. 20
21.

Aquila
non ca-
ptat mu-
cas, nec
curat
Cornicē.
De Julio
Cæsare
scibit Ci-
cero:

quod nil
solitus sit
oblivisci
nisi inju-
rias.

(m) 1. Sz.
26. 10.
(n) Csel.
4. 22:

(o) 2. Sz.
6. 8:

(p) Esa.
55. 8:

(q) 2. Sz.
24. 1:

Sajátidtúl vót boszizuidat ne emlicsem; mely,
nem csak azoktúl adatott, kik (i) à *közben vetet fa-*
lon túl vadnak; hanem, még (k) *Abiatsar Pap is, A-*
donia mellett volt; (maga à Papoknak kel vala *Nagy-*
ságodért Imádkozni!) De mivel Nagy-Fejedelem!
SAS vala Nagyságod Czimere, nem gondolál è
modatlansággal; meg-engedél inkább (l) *Joseph-*
ként à vétségnek. Mostan-is fen vagy on dicsireti
è mondásért *Davidnak:* (m) *El as Vr!* *nem engedem*
(Sault) bántani; s-hát ma ne légyenè emlekezet-
ben è Nagyságod dicsiretes maga-vifelése? Az
Hadakozásbè, à maid el-túrhetetlen boszizuságot
meg-engedni, nem egyéb; hanem, à meg Izelédit-
hetetlen *Adamást* Baknak meleg vérével meg-la-
gyítani!

Una gerit bellum, pacem manus altera reddat.

Ellyen Nagyságod örökkè Istennél! s-à Vér-
ontás után vigadgyon!

OH! talám Nem (n) *Egyenlő Szivek* vadnak,
è drága Világosságnak el-enyélzése felől va-
ló gondolatban! Alig ha ollyak nem találatnak,
kik ez Haza-Romlását, (o) *Peres Vzzának* neve-
zik; s-csak è Boldog Fejedelemnek tulajdonittyák.
De, ô Emberek! Emberek! Mi (p) *nem ollyanok*
az Isten gondolati, mint à miénk! Még sem juté etze-
tekben; hogy egytzer à Mindenható Isten (q) *Sa-*
ragja, Israel ellen indula fel; s-hogy ezt à Felséges

Vr Véghez vihesse, *Dávidot készíté*, *Népe egyben*
szedésére. Vagy csak tapogatva-is, hogy hogy sai-
 dithatunk à Nagy-Istenért, effele Emberi Itiletet?
 Nyilván job volna inkább így beszellenünk: (r) *Mi*
vétkeztünk, s- engedetlenkedtünk; azért nem kedves-
tél Istenünk! Titkos *Decretumában* vagyon à Fel-
 séges Istennek, è Szegény Haza rongálásának sze-
 mélyes oka; mely (s) *titkot, tilalmas nekünk vizsgál-*
nunk. Így illik inkább, ha keresztyének vagyunk, so-
 haitoznunk: (t) *Ó Isten Tudományának mély-*
séges Gazdagsága! mely végére mehetetlenek
 à *te Utaid!* Maid jobban merném ezt állatni:
Sok szépszinekkal, s- csak tettetes szivekkel, sok A-
latta-valók, vitték è Dicsőséges Fejedelmet à mire
vitték. úket-is kérdi meg, à maid Itilő Nagy-Isten
 è cselekedetről. Csak most utolban; kéls vala meg-
 elégedni Istentől nyuitot forsával; ha nem izgat-
 ryuk vala. Kőszönnyük hát magunknak è meg-
 becsúlhetetlen nagy kárt! En igen fundálok ezen:
Ha ez Haza porrá létét, Isten, ez ú fel-kenettettének
tulaidonította volna csak; jo módon el-oltodot volna
eddig, è Nagy Méltoságnak Győzködő Vérében, à
Jehova véres oštora. (Mert à Vétkes (u) *A bíráim*
plágát kostolván, meg-kelet szünni à csapásnak. (x)
Zimrin, s- Chozbin meg-torolván Pšineás boszszu-
ját, menten kelet csendesédni, à Mindenható haragjá-
nak.) De lá hogy, még nagyobb, s- meg nagyobb ve-
 szedelem követé. **VARAD-nak el-vétele, Temény-**

(r) *Siral.*
3. 41.

(s) *Törv.*
29. 29.

(t) *Rom.*
11. 33.

(u) *Szám.*
16. 48.

(x) *Szám.*
24. 8.

teni Kincsnél Kárjáb, s-Szánhatób. Mellyet, há
 az Igazán Itilő Nagy-Isten, ugyan Pogany kéznél
 hágy; mi ugyan nem érjük; de *Posteritásink*, nagy
 jaigatással; Szörnyű Sartzoltató adóval; s-merő
 fél-Törökséggel fognak bé-pecsételni. Akkor
 említik oszton meg a megh-maradot Maghok, à
 II-dik VITEZ RAKOCI GYÖRGY FEJEDLEM
 halálát. Mert, (y) *meg-vevettet à Pásstor*; (s- adgya
 Isten bár ne legyen ugy! de) *s-el-fognak széledni à*
 Nyáinak *Fubar-is*. Bizony (z) *Nagy-Ember esék*
 hat *el Izraelbül! Nagy Fejedelem, s-igen Nagy Fe-*
jedelem! Mely világotó Szövétneknek El-alvását;
 oly méltó hogy Sohaicsa, nem à Törökös, hanem,
 à Magyaros Magyarság; mely illendő volt régen, è
 Kinos foházkodas: Ia! (a) *el ment Izraeltül à Di-*
csőféség! Mert ha *Teseus, à Tsebasí Hartzon el-eset*
 Vitézinek holt testeiket, maga meg mologatta; Oh
 Igaz Magyarok! miért nem kellene ti néktek-is
 ásztogatnotok, è (b) *Minden diadalmasoknál nagyobb*
Győzőnek Testét? Mit mondék? Bizony nem *Győ-*
zetet, hanem *Győzőt*. Mert, mikor, (c) *még-szo-*
rittatot, nem eset kétségben, s-mikor meg-aláztatot,
el nem veszet. Oly (d) *utolsó Ellenség Hartzán*
 ment által, melynek, Szive gyökerét szakasztotta
 ki piros vére omlásával, ki többé talpra sem álhát.
 Oh mely igen dul-full magában à Pogány; hogy,
 vagy Méltóságos Teste kezekben nem akadot;
 vagy, még mázfizor, s-harmadszor-is raita bosz-
 szút

(y) Mat.
26. 31.

(z) 2. Sã.
3. 38.

(a) 1. Sã.
4. 21.

(b) Rom.
8. 37.
Plus quã
Victor.

(c) 2. Cor.
4. 8. 9.

(d) 1. Cor.
15. 26.

szűt nem áthat! De halládé Vér-szopo Fene Nem-
zetség: (e) *El-végeztetet minden!* Bátran ezt ki-
áltya azért, az egéiz Magyar Keresztyénség; hogy
nem az *Ottomanniták*, hanem a mi Kegyelmes V-
runk volt ez Hadban nyertes. Mert Lelke, örök-
kéél Istennél, s-nem-is bánthattyátok már azt,
mert erős kéznél vagyon. A' ti részetekről, inkább
győdtörhet Halála, hogy sem Elete. Mert meg-fog-
játok még érezni, a Keresztyének ki ontot vére-
nek szagát.

(e) *Ian.*
19. 30.

Töröld meg hát Szemeidet, ô Talpig Gyászban
borúlt, s-Szive sebhett Kegyelmes Fejede-
lem Afzonyunk! Ved bé a Vigasztalást, s-ne csüg-
gedgy el, Drága Reménség alat nôt, s-nevelke-
det, Tekintetes RAKOCI FERENTZ Vrunk!
(a válaztás szerént igazán Haidani Törvényés Er-
délyi Fejedelem!) Vallyon s-az *Ur-Hadát viselt-*
nek nem csinálté Jsten Házat? Uaj épitet, s-bizony-
is igen szépet. (a) Ualaki el-vonándgya magát, nem
kedvelli azt az Jsten Lelke. Hát kinek készitet, Em-
beri (b) kéz-nélkül épittetet Házat? Annak, kinek
még (c) vére is drága az ű szemei előtt. Azok vad-
nak (d) a Bárány Széki előtt fejerben öltösve, s-a-
zok tartanak kezekben páлма fa ágakat, kik sok nyo-
moruságokból, s-keserves vérekből költöztenek
Haza; kik az Igáságért, s-édes szép Nemzetekért,
kezeket a Kardra mérték vetni. Effélék; mihelt,
nagy

(a) *Side*

10. 38.

(b) *2. Cor*

5. 1.

(c) *Sole.*

72. 14.

(d) *Tük.*

7. 9. 14.

- nagy lehegvé-pihogve, vér által bocsátják ki Chri-
 stusnak tartot Lelkeket, ha nehezen esik-is az ál-
 tal hághando (e) *Hegy*, de menten meg-látták à
 szép Mennyei *Canabán földét*. Oh ki nagy örö-
 me vagyon már è mi Edes *Napunknak-is* az Egben!
 Mikor à Fényes *Nap* fel-támad, örülünk; magá az,
 csak padimentum-Kövecskéje à Menyországna;
 s-csak olyan, mint Keresztelő (f) *János öröme*
Annja méhében, à Menyországhoz képest. Hát a-
 ma tok Ezer Napoknál Világosab (g) *Igasságnak*
Napja elöt, ki ne örvendezne? Nem kel hat felet-
 téb à Szemek vizeinek folyini! Bár à (h) *Ugasta-*
last venni nem akaró Jákobot itt ne kövelsük. Mert,
 ártalmas à fellettéb való izomoruság, s (i) *velöket*
száraszt. Láttatnánk-is, felettéb való Szivünk *Gyász-*
sával, Boldogságát irigyleni annak, à ki mar (k)
Fejér ruhában vagyon. Nyugodgyék meg à Nagy-
 ságtok keferedet Szive ezen: (l) *Nincsen oly vesze-*
delem à Városban, mellyet az *Vr nem szerzene*.
 Mind (m) *békeséget* ú *szerez*, s-à *velzedelem go-*
nosfsát-is ú *teremti*. Egy alá való (n) *Verebecske*,
 az ú *akarattya*ból *esik è földre*. Christusunk Vére,
 (o) *Isten végezésébül* omlék ki. Vgy hogy: (p)
Csak az Isten gondviselése alá vettetik az Ember aka-
rattya. Vallyon s-az Hadban valaki, (q) *Szerencsé-*
re lövi-é el nyilat? abban-is *Isten keze forog!* Mi-
 kor (r) à *Fejsze nyelébül* *ki esik*, s-*valakit meg-sért*; ta-
 lám csak à *szerecsétlenségre* kel vetni? Nem;
 hanem

(e) Törv.
34. 1. 4.

(f) Luk.
1. 44.

(g) Malac
4. 2.

(h) Ter.
37. 35.

(i) Peld.
17. 22.

(k) Titk.
7. 9.

(l) Amo
3. 6.

(m) Esa.
45. 7.

(n) Mat.
10. 29.

(o) Csel.
9. 27. 28

(p) Tho.
disp. cont.

Genes.
1. 3 c. 90.

(q) 1. Kir.
22. 34.

(r) Kir. 2.
21. 13.

hanem, Isten vetette azt Ember keze alá. Leherne ugyan itt talám, ez ellen valóiggy szóllas: *Ha es Aldot Fejedelemnek ily véletlen el-esését az Isten akarta; nem vétkes hát ezért a Pogány.* De, ezt kelit meg-gondolni, mit egyszer, így monda ki egy Nagy Szent Attya: (s) *A' Christus el-adásában, igaz az Isten, vétkes az Ember; mert nem EGY véget tettek vala fel az EGY cselekedetben.* A' Pogánynak-is, az (t) *Isten Páltzája volt Kezében; de ű, nem úgy gondolkodot az ű szivében; hanem hogy az ű akarattya sserént vessessen.* Külömbözők hat a Végek! Ha az Isten akarattya forog azért, efféle reméltetlen Halálban is; mondgya a több Hivekkel Nagyságtok-is: (u) *Legyen meg a te akaratod!* (x) *Ur ű, cselekedgyék úgy, a mint néki jobnak tetük!* Ez igen nagy Probabúl, jot hozhat még a Kegyelmes Isten ki! Mert, a dolgot (y) *Isten igazattya, valamijónak végben vitelére.* Egyedül csak ű a (z) *leg-fűb-10;* Azért, (a) *az Isten sseretőknek mindeneket javokra szolgáltsat.* Mint igen Bölcs Isten, (b) *ű hozhat ki a setétségűl is Világozságot.* A' (c) *Josephs el-sikkasztásábúl, sok népeknek meg tartatását.* ű adhat, (d) *az Atok helyettis A ldájt.* Vajki jo Orvos a Felséges Isten! A' méreggel-is tud ű mérger úzni! A' keferű Búrókkal nagy Halált el kergetni! Nagyságtokra-is (e) *nem mér többet, csak a megnyit el-víselbet.* (f) *Kegyelmet adgya a szenvedés mellé; hogy így főházkodhalsék Teremtő Szent Istenéhez:* (g) *Fomra*

H

vagyon

(s) Aug.
Epist. 38^a
ad Vinco

(t) Esa.
10. 5. 7.

(u) Mat.
6. 10.

(x) 1. S.
3. 18.

(y) Bellor
1. 2. c. 16 de
amif.
grat.

(z) Matt.
19. 17.

(a) Rom.
8. 28.

(b) 2. Cor.
4. 6.

(c) Ter.
50. 20.

(d) 2. S.
16. 11. 12.

(e) 1. Cor.
10. 14.

(f) 2. Cor.
12. 9.

(g) Sol.
119. 71.

(b) 2. Krö
34. 29.
(c) Jer.
46. 4.

(k) Jer.
22. 18.

(h) 1. Kir.
5. 3.

vagyon Uram nékem hogy meg aláztál! hogy meg-tanulnám à te Parancsolatodat. Csak ez-is nagy vigasztalására lehet Nagyságtoknak; hogy Hartzon Sebefedvén meg è Nagyságtok Szeme-világa, s-né-künk Fényes Napunk; nem maradt Teite oda, è Szegény Hazának meg-gyászolhatatlan Buvára; hanem Nagyságtok tótte à (b) meg-sebesült Josi Ist à Koporsóban. (c) Josoph fogta b Jakob szemet; s-am-nékünk-is fülünk-hallasára, s-Köny-csordulá-funkra siratá s-kesergé Nagyságtok! Gyakorta bün-terése az Istennek; kinék, Szerelmese Hideg Te-temeit sem engedi látni, s-igy siratni: (k) *Fa* édes Uram! s-édes Attyámfia! Mi bizony nagy-kárt vallánk CASSAN egész Ecclesiáú! mert tudom, ha (h) az *Fladak* miat (mellyek è Davidot környül vévék) lehet vala; az ú Vrának Istenének *Házat* már itt el-végezi vala. Vajha-is támaztana à Nagy Isten még è Vitéz Fejedelmi Ag-búl olyat, ki à mindenkor Emlekezetben lévő Töröknek örök Dicsiretire, è Szent *Munkát* el-végezné! Valóban Nagyságtok-at nézi Isten után az El-tökélllet szándéknak vég-ben vivése!

MAr Tegetet; ô keserves Háboruidban Nagy *Isteni Bisodalommal* meg-ékesítettet MAGYAROK edgyik SZÓVETNEKET! Tégetet; iokféle Ellenség-nek, lóvésre, vágásra, s-el-vesztésret ki-ött Tzélül

TAR-

TARGYAT! Tégedet; Testéd Szakadásával, s-Piros
 Véred omlásával a Pogányi el-vifelhetetlen nagy
 Ighát, Országodtól s-Nemzetedtől el-harítani
 Igyekező Nagy PAIST! Tégedet; mostani Kegyel-
 mes Királyunknak, a Felséges L E O P O L D V S
 IGNATIVSNAK &c. Tettetés nélkül való Igaz
 HIVET! Tégedet; a *Magyarok* még meg-maradot
 Világoskodó Szövetnekinek: Tekintetes s-Mélto-
 ságos Országunk PALATINVS-sának, Fényes, s-Di-
 csiretes Fejedelmünknek, GROFF VESSELINE
 FERENTZ Vrunknak &c. Ismét: Tekintetes s-
 Méltóságos, GROFF HOMONNAI GYÖRGY,
 CASSAI GENERALIS Vrunknak &c. Igaz *Magyar*
 IO-AKARÓIAT, s-Frigyes-ATTYAFIAT! Tégedet;
 a Magyarok Veszedelemét ízánó, s-azon könyv-
 ben Lábbó Nagy-Vri Rendeknek, s-Fejeknek,
 Valóságos Szives IONATHAN-nyát! Tégedet; (m)
Szemed édes GYÓNYÓRÚSEGENEK; a Tekintetes
 és Méltóságos BATHORI SOPHIA, Fű nélkül ma-
 radot ELIEDELEM AZONY-nak, Igaz HITES-V RAT
 s-ELETE SEGEDET! Tégedet; a Fejedelmi Kéz
 alatt, Sok szép Attyai Intésekkel nevelt, RAKOCI-
 FEIEDELMi Igaz Agh! Tekintetes, s-Méltosá-
 gos RAKOCI FERENTZ, *Erdely* Országátúl,
 csak nem régen *Agnoscsált* FEIEDELEMnek Szerel-
 mes TÖRSÖK-ET! TVTOR AT! s-EDES ATTYAT!
 Tégedet; a Tekintetes, s-Méltóságos GROFF RAI

(m) Exec
 24. 16.

KOCI LASZLO &c. Saját Edes ATTYADFIANAK,
 (kit-is è Szomorú *Parentálásban*; ó mely nagy ke-
 teregve, könyv csordulva, s-á kemény sziveket-is,
 csak nem vizekké *váltosot* oszlással néztünk!) Va-
 loban nagy Igátsággal *szives*, nem-is csalardkódó
 Indulattal *Szines* TÚNDÓKLÓ NEMZETSEGHE
 CSILLAGAT!

T Egedet, Tégedet; Oh Nagy darab Magyarság
 Had-viselésében; ha szerencsétlenül-is, mind
 azáltal Igen Probált, Eszes, s-Tanácsos *Erdélyi*
 VRAK-nak (kik közzül legh-Első NAGYSAGOD;
 sok Ellenkező Ízelekben Kormányos; s-ugyan a-
 zokban, Nagy Könyöröghető; Isten Fia vérevel
 Fenyeskedő; á Magyar Nemzetséget, már csak
 Kalauz modra látogató, s-el-hajtó *Tatárság* közöt-
 is, Lelke javára, s-è Nemzetség meg-maradására
 Izzadot, s-meg-koholtatot MELTOSAGOS *Era-*
délyi Fejedelem, KEMENY IANOS Vram! ki-
 nek amaz ERŐS, erősicse meg Székit Igátságban,
 s-tegyen *Csillagot* annak Fejére, ki nem régen tá-
 mada fel ez Hazában, ujjab Hainal-*csillagul*!) Ma-
 gyari-ÖRÖMET! Már el-utollyára, TEGEDET;
 Oh Io Vitézek Szeretőjét! Az Hadi félelmes Szi-
 veknek Biztatóját; Tegedet (Mondom) itt to-
 váb immár nem tartoztathatunk; Im annak *Com-*
mentáltyuk meg-vagdaltatot Testedet-is, á ki, még
 à meg

Deus
 Anchora
 iactum
 secundum
 Nam
 Frenum
 quale,
 Regnum
 tale.

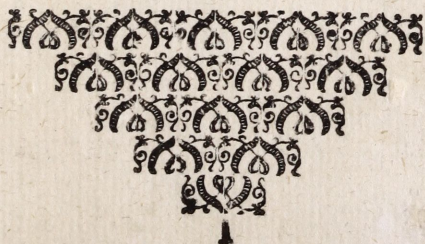
a meg-holt (n) *Abrahámnak-is* Vra. Vagyon en-
 nek arra (o) *Hatalma*; hogy a Fel-támadásnak hasz-
 nálható Sebeiből, ujjobban vére érdemét ki-bo-
 csáthattya; s-à ki vérben fagyva mult ki, an-
 nak mind örök-Eleteret adhatt, s-bizony megh-
 is adgya. De mighà leszen; ilyen *Titulus* vagyon
 Kegyelmes Vram ízámodra készen: VITT Ez!
 Igazán: VIVOT Ez! s-Igazán: NAGY VITEZVA-
 la Ez! Ha kik ezeket meg-guggolnák: TELLYEK
 KEDVEK BENNE; HOGY MEGH HOLT MAR A'
 II-dik RAKOCI GYÖRGY! Adhat Isten Vitéz
 Magyart; de mikor? s-ily méltoságot, mind Esz-
 szel, s-mind Ertékkel, hol találhatz fel? Ne ter-
 held lelkedet ha Igaz Keresztyén Ember vagy en-
 nek kárhoztatásával! (p) *Istené az Itélet, s mind a*
Bosszú-állás. (q) *Kicsoda vagy Te, ki másnak Szol-*
gáját kárhoztatod? Istennek áll, s-Istennek
esik-is el! (r) *Ki Magának lattatik állani,*
meg-lássa, el ne essék!

(n) *Matth.*
 22. 32.
 (o) *1. 29.*

34

Mortuo
 Leon
 non, In-
 sultan-
 dum,
 nam,
 Super-
 stes Leo
 Vindi-
 cabit.
 (p) *Rom.*
 12. 19.
 (q) *Rom.*
 14. 4.
 (r) *1 Cor.*
 10. 12.

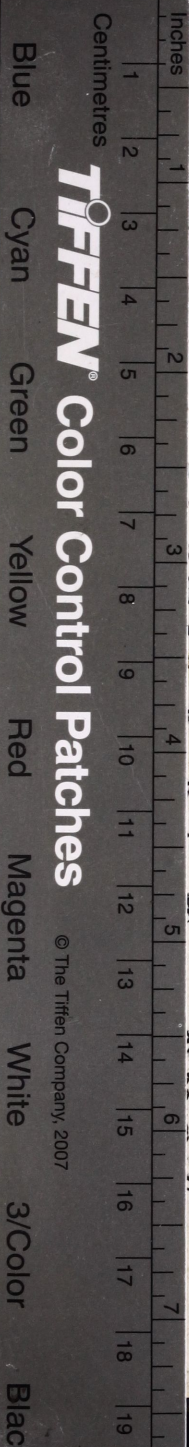
FEN A' NAP NEKEDIS!
 A M E N.

KOCI LASZLO &c. Saját Edes ATTYADFIANAK,
(kit-is è Szomorú *Parentálásban*; ó mely nagy ke-
teregve, könyv csordulva, s-á kemény sziveket-is,
csak nem vizekké *váltosot* ofzlálsal néztünk!) Va-
loban nagy Igátsággal *szives*, nem-is csalardkódó
Indulattal *Szines* TÚNDÓKLÓ NEMZETSEGHE
CSILLAGAT!

Deus
Anehora
jaetum
secundet!
Nam
Frenum
quale,
Regnum
tale.

Tegedet, Tégedet; Oh Nagy darab Magyarság
Had-viselésében; ha szerencsétlenül-is, mind
az által Igen Probált, Eszes, s-Tanácsos *Erdélyi*
VRAK-nak (kik közzül legh-Első NAGYSAGOD;
fok Ellenkező ízelekben Kormányos; s-ugyan a-
zokban, Nagy Könyörögghető; Isten Fia vérevel
Fenyeskedő; á Magyar Nemzetséget, már csak
Kalauz modra látogató, s-el-hajtó *Tatárság* közöt-
is, Lelke javára, s-è Nemzetség meg-maradására
Izzadot, s-meg-koholtatot MELTOSAGOS *Era*
délyi Fejedelem, KEMENY IANOS Vram! ki-
nek amaz ERŐS, erősicse meg Székit Igátságban,
s-tegyen *Csillagot* annak Fejére, ki nem régen tá-
mada fel ez Hazában, ujjab Hainal-*csillagul*!) Ma-
gyari-ÖRÖMET! Már el-utollyára, TEGEDET;
Oh Io Vitézek Szeretőjét! Az Hadi félelmes Szi-
veknek Biztatóját; Tegedet (Mondom) itt to-
váb immár nem tartoztathatunk; Im annak *Com-*
mentáltyuk meg-vagdaltatot Testedet-is, á ki, még
à meg

mnak-is Vra. Vagyon en-
 logy a Fel-támadásnak hasz-
 obban vére érdemét ki-bo-
 rben fagyva mult ki, an-
 adhatt, s-bizony megh-is-
 zen; ilyen *Titulus* vagyon
 modra készen: VITT Ez!
 s-Igazán: NAGY VITEZ VA-
 neg-guggolnak: TELLYEK
 GY MEGH HOLT MAR A?
 ÖR GY! Adhat Isten Vitéz
 ily méltóságot, mind Esz-
 l, hol találhatz fel? Ne ter-
 Keresztyén Ember vagy en-
 (p) Istené az Itélet, s mind a
 odu vagy Te, ki másnak Szol-
 Istennek áll, s-Istennek
 Magának lattatik állani,
 a, el ne essek!
 AP NEKEDIS!
 M E N.

(n) *Matth.*
 22. 32.
 (o) *1. 29.*

34

Mortuo
 Leoni
 non, In-
 sultan-
 dum,
 nam,
 Super-
 stes Leo
 Vindi-
 cabit.
 (p) *Rom.*
 12. 19.
 (q) *Rom.*
 14. 4.
 (q) *1 Cor.*
 10. 12.

